

Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ

Δελτίο Επικοινωνίας Μελών Συνδέσμου Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας "Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ"

Ιδιοκτήτης - Εκδότης:

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ "Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ"

Πειραιώς 4, Αθήνα 104 31 • τηλ.: 210 5238158 • ΚΩΔ. 2532 • email: agia.triada@kaloskopi.gr • www.kaloskopi.gr

(Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο: το εκάστοτε Διοικητικό Συμβούλιο)

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Ζ' • ΧΡΟΝΟΣ 47ος • ΤΕΥΧΟΣ 197 • ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2021

«200 Χρόνια από την Εθνική Παλιγγενεσία»

Η Κουκουβίστα του 1821

**60 Χρόνια Ιστορίας και Δημιουργικής Πορείας
του Συνδέσμου (Μέρος II)**

Καλλιώναι μιᾶς ὥρας
ἐλεύθερη ζωή,
Παρά σαράντα χρόνοι
σκληριά, και φυλακή

Εκλογές του Συνδέσμου, μέσα στην πανδημία (COVID-19), για την ανάδειξη νέου Διοικητικού Συμβουλίου

Μετά από 10 μήνες νέας κρίσης και αναστολής της λειτουργίας του «Συνδέσμου», λόγω του δεύτερου κύματος της πανδημίας του κορονοϊού (COVID-19), επανέρχεται σταδιακά η ομαλή λειτουργία του, όπως και όλων των άλλων πολιτιστικών φορέων, σε όλη την Ελλάδα, που κρατούν ζωντανά τα χωριά μας και την παράδοσή μας.

Με τον Νόμο 4790 άρθρο 90, που δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (ΦΕΚ Α' 48/31.03.2021), το Διοικητικό Συμβούλιο του «Συνδέσμου» του οποίου η θητεία είχε λήξει από 20 Ιανουαρίου 2021, είχε λάβει παράταση μέχρι τις 30 Ιουνίου 2021. Μετά την σταδιακή άρση των περιοριστικών μέτρων, από τα μέσα Μαΐου, το Διοικητικό Συμβούλιο αποφάσισε να προκηρύξει εκλογές, πριν λήξει η παράταση που έλαβε με τον προαναφερθέντα νόμο, και να οδηγήσει ομαλά τον «Σύνδεσμο» στην επόμενη ημέρα της λειτουργίας του. Στην συνεδρίαση του Διοικητικού Συμβουλίου, στις 19 Μαΐου 2021, αποφασίστηκε η προκήρυξη εκλογών την **Κυριακή 13 Ιουνίου 2021**, για την ανάδειξη νέου Διοικητικού Συμβουλίου και Εξελεγκτικής Επιτροπής.

Όπως κάθε φορά, έτσι και στις 13 Ιουνίου τα μέλη του «Συνδέσμου» στάθηκαν δίπλα του και, παρά την δυσκολία (κάποιων) στην μετακίνηση, αλλά και τον δικαιολογούμενο φόβο της πανδημίας (κυρίως των ηλικιωμένων) οι εκλογές έγιναν. Τα μέλη μας προσήλθαν στο γραφείο του «Συνδέσμου» και (τηρώντας όλα τα προβλεπόμενα μέτρα ατομικής προστασίας και ασφαλείας, για την μη εξάπλωση της πανδημίας του κορονοϊού) συμμετείχαν στην ψηφοφορία για την ανάδειξη νέου Διοικητικού Συμβουλίου, ώστε να μπει ο «Σύνδεσμος» στην

7η δεκαετία λειτουργίας και δράσης του ανανεωμένου, ζωντανός και δραστήριος.

Στην εκλογική διαδικασία συμμετείχαν **106** μέλη και εξελέγησαν, για το Διοικητικό Συμβούλιο ως **«τακτικά μέλη»**, σύμφωνα με την σειρά εκλογής: Τομαράς Παναγιώτης του Γεωργίου, ψήφοι 85 Γεωργίου Νάκος του Νικολάου, ψήφοι 82 Γεωργίου – Μπαράκος Νικόλαος του Κωνσταντίνου, ψήφοι 77

Χαμηλού Ευτυχία του Βασιλείου, ψήφοι 73 Βλάχος Φώτης του Κωνσταντίνου, ψήφοι 65 Καλόγερρος Ιωάννης του Αργύρη, ψήφοι 61 Καϊλής Παναγιώτης του Αντωνίου, ψήφοι 46 και ως **«αναπληρωματικό μέλος»**, η Θεοχάρη Ελένη του Δημητρίου με 34 ψήφους.

Για την **«Εξελεγκτική Επιτροπή»** εξελέγησαν:

Κυριαζής Παναγιώτης, ψήφοι 78

Μώρης Ευθύμιος, ψήφοι 69

Κρανάκη Ζωή, ψήφοι 59

Στην πρώτη συνεδρίασή τους στις **14 Ιουνίου 2021**, τα νεοεκλεγέντα μέλη, του Διοικητικού Συμβουλίου, συγκροτήθηκαν σε σώμα ως εξής:

- Γεωργίου Νάκος του Νικολάου, Πρόεδρος.
- Τομαράς Παναγιώτης του Γεωργίου, Αντιπρόεδρος.
- Γεωργίου – Μπαράκος Νικόλαος του Κωνσταντίνου, Γενικός Γραμματέας
- Χαμηλού Ευτυχία του Βασιλείου, Ταμίας.
- Βλάχος Φώτης του Κωνσταντίνου, μέλος.
- Καλόγερρος Ιωάννης του Αργύρη, μέλος.
- Καϊλής Παναγιώτης του Αντωνίου, μέλος.

Φωτο: Γιάννης Καλόγερρος

« 200 χρόνια από την Εθνική Παλιγγενεσία » Η Κουκουβίστα του 1821

του Νάκου Γεωργίου και του Κώστα Τσόχλα

Σήμερα, το 2021, ελάχιστα είναι τα στοιχεία (γραπτά ή προφορικά) που έχουμε για στους ανθρώπους του χωριού μας, την περίοδο της επανάστασης του 1821. Θα προσπαθήσουμε όμως εδώ, διακόσια και πλέον χρόνια μετά, να φέρουμε στην επιφάνεια κάποια στοιχεία για τον τρόπο ζωής και τις συνθήκες διαβίωσης των μακρινών «συγγενών» (προγόνων) μας.

Η «Κουκουβίστα», ήταν ένας (μάλλον μικρός σε έκταση) οικισμός στην θέση «Παλιοταράτσες», ανατολικά της σημερινής Καλοσκοπής, ανάμεσα στον «Παλιοσταυρό» και στις «Πολεμίστρες» και αριθμούσε περίπου 70 οικογένειες ή αν υπολογίσουμε σε άτομα, περί τους 300 κατοίκους, με κύρια (σχεδόν αποκλειστική) ασχολία την κτηνοτροφία.

Η ανθρωπογεωγραφική κατανομή των γειτονικών μας πόλεων και χωριών ήταν πολύ διαφορετική από την σημερινή. Η μεγαλύτερη πόλη, κοντά μας, ήταν το Ζητούνι (Λαμία), με την εύφορη πεδιάδα της Αλαμάνας (Σπερχειάδα), που πλησίαζε τους 10.000 κατοίκους, και ακολουθούσαν τα Σάλωνα (Άμφισσα) με 3.000 κατοίκους και το Γαλαξίδι. Στην Ρούμελη (Στερεά Ελλάδα), η μεγαλύτερη πόλη ήταν η Λιβαδειά με περισσότερους από 10.000 κατοίκους (6.000 Έλληνες, 4.000 Οθωμανούς και 2.000 Αρβανίτες), ενώ η Αθήνα δεν ξεπερνούσε τους 4.000 κατοίκους. Τα μεγαλύτερα γειτονικά χωριά ήταν τα Καστέλλια, στην σημερινή θέση «Παλιοκαστέλλια» (κάτω από το «χάνι του Ζαγγανά») και το Μαυρολιθάρι, ενώ δεν υπήρχαν ως χωριά ή οικισμοί η Γραβιά (υπήρχε μόνο το χάνι) και η Ιτέα (υπήρχε μια υποτυπώδης ξύλινη αποβάθρα, ένα τελωνείο, καλύβες ψαράδων και κάποιες αποθήκες). Στην γειτονική μας Δρέμισσα (Πανουργιάς) ήταν λίγες καλύβες, αλλά επειδή κάθε καλύβα ήθελε να έχει την πρωτοκαθεδρία πάνω στις άλλες, οι κάτοικοι των γύρω χωριών έλεγαν για την Δρέμισσα: «Δώδεκα καλύβες, δέκα τρεις καπεταναίοι». Για την Κάνιανη (Οινοχώρι) δεν έχουμε στοιχεία, για αυτή την περίοδο.

Οι «Κουκουβιστιανοί», πριν από την Οθωμανική

κατάκτηση, ήταν κατά βάση κτηνοτρόφοι νομάδες, που κινούνταν διαρκώς από τα χειμαδιά στα βουνά, χωρίς να έχουν εστίες μόνιμης εγκατάστασης, μία πρακτική των κτηνοτρόφων συνηθισμένη όχι μόνο στην περιοχή μας, αλλά και ευρέως διαδεδομένη (κυρίως) στους «Βλάχους» των ορεινών περιοχών των Βαλκανίων. (Η εκτεταμένη ενασχόληση των «Βλάχων» με την κτηνοτροφία, τους ταύτισε, στις διάφορες Βαλκανικές γλώσσες, ήδη από τον μεσαίωνα, με το επάγγελμα του κτηνοτρόφου).

Στα χρόνια της Τουρκοκρατίας, λόγω της εκμετάλλευσης και της ανασφάλειας από τις αυθαιρέσεις, τις επιδρομές και τις λεηλασίες στα κοπάδια τους, από τα φοροεισπρακτικά αποσπάσματα του εκάστοτε Τούρκου διοικητή του Ζητουνίου (Λαμίας), εγκαταστάθηκαν μόνιμα στην περιοχή του χωριού μας. Όμως και εδώ δεν απέφυγαν τις βιαιότητες των Τούρκων και για να προστατεύουν τις οικογένειές τους και τα κοπάδια τους, αναγκάστηκαν να οπλοφορούν. Ετοιμοπόλεμοι όπως ήταν, πολέμησαν και κάποιοι ήταν πρωταγωνιστές στην Ελληνική Επανάσταση του 1821. Ο μικρός αυτός οικισμός της «Κουκουβίστας» συνέβαλε στον αγώνα της απελευθέρωσης και της δημιουργίας του Ελληνικού κράτους, με περισσότερους από 40 αγωνιστές (αναφέρονται ονομαστικά στο τεύχος 195 του δελτίου «Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ»). Αγωνίστηκαν στην απελευθέρωση των Σαλώνων, στην Αλαμάνα, στο χάνι της Γραβιάς, στα Βασιλικά και σε πολλά άλλα μέρη, στο πλευρό των οπλαρχηγών Οδυσσέα Ανδρούτσου, Πανουργιά Πανουργιά, Γιάννη Γκούρα και κυρίως του συγχωριανού μας Παπα-Αντρέα Μώρη (Παπαντριά).

Την κρίσιμη περίοδο της επανάστασης του 1821, οι γυναίκες της «Κουκουβίστας» συμμετείχαν ενεργά σε αυτή, όχι μόνο υποστηρίζοντας ηθικά και υλικά τους αγωνιστές άντρες των οικογενειών τους, αλλά συμμετέχοντας και οι ίδιες (συχνά) στις μάχες, με κάθε τρόπο.

Οι συνθήκες διαβίωσης των «Κουκουβιστιανών» του 1821 ήταν δύσκολες. Κινούνταν διαρκώς μεταφέροντας τα κοπάδια τους τα καλοκαίρι στα ορεινά λιβάδια της «Γκιώνας», τον χειμώνα στα «χειμαδιά» του χωριού μας («Λιθόπτωργο», «Παλιοσταυρός», «Πολεμίστρες»), ενώ το φθινόπωρο και την άνοιξη στα ενδιάμεσα λιβάδια της «Αγίας Τριάδας», της «Βίγλας», του «Ξεροβουνίου» και της «Τράκας». Οι συνεχείς μετακινήσεις δεν τους επέτρεπαν να δημιουργήσουν μόνιμες εγκαταστάσεις κατοικίας και για αυτό δεν βρίσκουμε ερείπια κατοικιών ή άλλων εγκαταστάσεων στην παλιά τοποθεσία του χωριού. Οι κατοικίες ήταν πρόχειρες, με ξύλα και χώμα (άργιλο), για την στεγανοποίηση της οροφής στην οποία, όταν έβρεχε, γλιστρούσε το νερό όπως στα σημερινά κεραμίδια. Οι οροφές αυτές, οι «ταράτσες», έδωσαν, μετέπειτα, και το όνομα «Παλιοταράτσες» στην τοποθεσία. (Η λέξη «ταράτσα» προέρχεται από την Ιταλική (Βενετι-

“Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ”

Τριμηνιαία Εφημερίδα
Ιδιοκτησία: Σύνδεσμος Καλοσκοπιτών
Παρνασσίδας “Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”
(Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο - Εκδότης:
Νάκος Γεωργίου, Πρόεδρος Διοικ. Συμβουλίου)
Πειραιώς 4 • Αθήνα 104 31 • τηλ.: 210 5238158
e-mail: agia.triada@kaloskopi.gr
www.kaloskopi.gr
Συντακτική Ομάδα:
Γεωργίου Νάκος, Δανιήλ Νικόλαος,
Δερμάνη – Αλεξανδρή Ελένη, Καλόγηρος Ιωάννης,
Τσόχλας Κωνσταντίνος.

Ηλ. Σελιδοποίηση - Εκτύπωση - Βιβλιοδεσία
ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΑΒΕΕ ΓΡΑΦ. ΤΕΧΝΩΝ
Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 26 • ΤΗΛ. 210 5227552
e-mail: info@antoniadis-sa.gr

κή) «terrazza» (λατινική «terra»), που σημαίνει «στεγνός»). Λίγες εκατοντάδες μέτρα ανατολικότερα, στο ύψωμα που περνούσε ο δρόμος από τα «καμποχώρια» για τα «βλαχοχώρια», είχαν κάνει οχυρωματικές πολεμικές θέσεις για να αντιμετωπίσουν τα Τούρκικα «ασκέρια», που περιοδικά έρχονταν για να εισπράξουν τους φόρους (χαράτσι), αλλά και για «πλιάτσικο». Η τοποθεσία αυτή, που προστάτευε τον οικισμό, ονομάστηκε «Πολεμίστρες».

Η καθημερινότητα, για τους άντρες, ήταν η βοσκή των αιγοπροβάτων και οι δουλειές στο μαντρί (άρμεγμα, τυροκομία, κούρεμα). Η δουλειά τους ήταν σκληρή και δύσκολη. Ήταν εκτεθειμένοι στο κρύο, στον ήλιο και στην βροχή, χειμώνα καλοκαίρι χωρίς ωράριο εργασίας. Κάποιοι (λίγοι) ήταν πρακτικοί γιατροί (για τραύματα, εξάρθρωματα και κατάγματα), ξυλουργοί, τσαρουχάδες και μικροέμποροι. Οι γυναίκες βοηθούσαν σε όλες τις «αντρικές» δουλειές και ασχολούνταν, επιπλέον, με τα παιδιά, την ετοιμασία του φαγητού, το γνέσιμο (κυρίως οι ηλικιωμένες) την ύφανση και όλες τις δουλειές του νοικοκυριού. Μερικές έκαναν τις μαίες και τις πρακτικές γιατρίνες.

Τα κτηνοτροφικά προϊόντα τους (ζώνα ζώα, δέρματα, τυροκομικά και μαλλιά) τα πήγαιναν στα «παζάρια» (αγορές) για πούλημα, αλλά συνήθως τα αντάλλαζαν με άλλα είδη (αλεύρι, ελιές, λάδι, ρύζι). Τα δέρματα και το μαλλί ήταν περιζήτητα από τους εμπόρους της εποχής, διότι ήταν προϊόντα που εξάγονταν σε Ευρωπαϊκά κράτη.

Το καθημερινό φαγητό ήταν λιτό, ψωμί, από αλεύρι σιτηρών, με την μορφή πρόχειρου και συχνά χωρίς προζύμι, χυλός (αλεύρι με νερό), τυρί (από αυτό είχαν αρκετό), κρεμμύδια, ελιές, χόρτα και ελάχιστο λάδι. Σπανιότερα έτρωγαν όσπρια, ρύζι και κάποιες μέρες κρέας αρνί ή κατσίκι και κρασί. Δεν υπήρχαν πατάτες, ντομάτες, σαλατικά και φρούτα. Τα κουτάλια, τα πιρούνια και τα πιάτα ήταν ξύλινα, τα μαγειρικά σκεύη ήταν πήλινα και ελάχιστα μεταλλικά και μόνο τα μαχαίρια τους είχαν την σημερινή μορφή. Είχαν φοβερή αντοχή στην πείνα, στην δίψα και στην αγρύπνια. Υπήρχαν περιπτώσεις που έμεναν άγρυπνοι, νηστικοί και χωρίς να πιούν νερό, δύο και τρία μερόνυχτα. Όταν πολεμούσαν, με ένα κομμάτι ξερό ψωμί και ένα κρεμμύδι πέραγαν δύο ολόκληρες ημέρες.

Τέλος, το ντύσιμο αντρών και γυναικών ήταν το πλέον αστάθμητο και αποτελούσε ένα ατέλειωτο μωσαϊκό, τόσο μοναδικό, που (με κάποια υπερβολή θα λέγαμε) ίσως και να μην το συναντούσες σε κανένα άλλο μέρος του κόσμου. Στο ντύσιμο, δεν υπήρχαν μικρές παραλλαγές, λεπτομέρειες ή λεπτές διαφοροποιήσεις, αλλά ήταν ένα ολότελα ξεχωριστό ντύσιμο, διαφορετικό και από χωριό σε χωριό! Σχεδόν, κανένα χωριό δεν «ντυνόταν» όμοια με το άλλο και όπως σχεδόν σε όλες τις εποχές, αυτό αποτυπωνόταν πολύ πιο ζωντανά στις γυναικείες φορεσιές. Μπορούσαν να καταλάβουν από πού ερχόταν κάποιος, μόνο και μόνο κοιτάζοντας τα ρούχα του! Μπορούσαν από τα ρούχα να καταλάβουν τόσο το επάγγελμα, όσο και την τάξη του. Με μια ματιά, ξεχωρίζαν τον γεωργό από τον τσοπάνη.

Μετά την απελευθέρωση οι χωριανοί μας, όπως και πολλοί από τους αγνούς πατριώτες αγωνιστές, βρέθηκαν σε κακή οικονομική κατάσταση. Κάποιοι από αυτούς χρόνια μετά, περί το 1845, πήραν ένα

μικρό οικονομικό βοήθημα, το οποίο δεν ανταποκρινόταν ούτε στην προσφορά τους ούτε στα χρόνια που συμμετείχαν στον αγώνα της απελευθέρωσης. Δυστυχώς, δεν υπάρχει υλικό και δεν μνημονεύεται η δράση χιλιάδων αφανών, αγνών και χωρίς ιδιότητα πολεμιστών της Επανάστασης του 1821, όπως και των χωριανών μας, πλην του Παπαντριά, για τον οποίο βρίσκουμε λίγες αποσπασματικές αναφορές.

Σταδιακά, οι χωριανοί μας με προσπάθεια και εργατικότητα και με μοχλούς την κτηνοτροφία και την γεωργία, εντάχθηκαν και προσαρμόστηκαν στους ρυθμούς του νεοσύστατου Ελληνικού κράτους, σε μία κοινωνία με αρχές, νόμους και κανόνες. Πιθανότατα, τότε άρχισαν και οι κάτοικοι της υπαίθρου, με αρχή τους άνδρες, να μαθαίνουν γραφή και ανάγνωση. Το 1848 έχουμε το γραπτό συμβόλαιο, με αριθμό 4254/12-9-1948, κατατιθέμενο στο Ειρηνοδικείο Λαμίας, για ενοικίαση χειμερινού λιβαδιού στο Κωσταλέξι Λαμίας, από τους «Κουκουβιστιανούς» ποιμένες Ηλία Κατσιανιώτη, Γιαννάκη Τζότζο και Χαράλαμπο Αναγνώστου. Το 1859 έχουμε το προικοσύμφωνο, συνταγμένο από τον συμβολαιογράφο Διοβουνιώτη Θεόδωρο, με αριθμό 2164/23-5-1859, κατατιθέμενο στο Ειρηνοδικείο Λαμίας, που αφορά την θυγατέρα του Γιάννη Χαμηλού, Αικατερίνη, και το «γαμβρό» του Βασίλη Καραπαναγιώτη. Το 1866 έχουμε παραχωρητήριο συμβόλαιο, από τον παραπάνω συμβολαιογράφο, με αριθμό 12390/10-12-1866, κατατιθέμενο στο Ειρηνοδικείο Λαμίας, μεταξύ του «Κουκουβιστιανού» Δημήτρη Θεοδώρου Μώρη και του Σπύρου Λιπάντζου, από το Ελευθεροχώρι, για παραχώρηση, επί 5ετία, ζώνων «33 αίγες, 2 τραγιά, 10 βιτούλια», με υποθήκη νερόμυλο στην «Κουκουβίστα».

Εκτιμάται, ότι το 1850 είχε αρχίσει η μετεγκατάσταση του χωριού στην σημερινή του θέση, με μόνιμα μικρά πετρόχιστα σπίτια, δημιουργώντας τις πρώτες γειτονιές στην «Μότσιω», στην «Ρούγα» και στου «Παπλάκη». Στην νέα θέση, οι κάτοικοι ασχολήθηκαν και με την γεωργία, καθόσον ο τόπος ήταν έφορος και τα νερά σε αφθονία. Λίγα χρόνια αργότερα, περί το 1870, κατασκευάστηκε το πρώτο πέτρινο γεφύρι στο «Τομπρούκι», για να εξυπηρετήσει τις αυξημένες ανάγκες κυκλοφορίας μεταξύ παλαιού και νέου οικισμού, αλλά και του βασικού (πλέον) δρόμου «Δαδί (Αμφίκλεια) – Καστέλλια – Κουκουβίστα (Καλοσκοπή) – Μαυρολιθάρι».

Η πορεία του χωριού μας, της Καλοσκοπής (όπως μετονομάστηκε η «Κουκουβίστα» στις 28/09/1927), συνεχίζεται και οι νεότερες γενιές των «Κουκουβιστιανών» (όπου και να βρίσκονται), συνέχισαν και θα συνεχίσουν να γράφουν την ιστορία του, τόσο στις παραγμένες όσο και στις ειρηνικές περιόδους της σύγχρονης ιστορίας της Ελλάδας.

Πηγές:

- Απόστολος Βακαλόπουλος: «Τα Ελληνικά Στρατεύματα του 1821».
- Σπύρος Ασδραχάς: «Μηχανισμοί της αγροτικής οικονομίας στην τουρκοκρατία (1ε' - 1στ' αιώνας)».
- Γεώργιος Παπαϊωάννου: «Η Ιστορία του νομού Φωκίδος».
- Περικλής Φίκας (Λαμία): Φ/Α Συμβολαίων μέσα από έρευνα στα αρχεία του Κράτους.
- Δελτίο «Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ»: Κείμενα και δοκίμια από τα τεύχη του δελτίου.

Εορτή Αγίας Τριάδας – εκδήλωση μνήμης για τους πεσόντες 5 Ιανουαρίου 1944

Ανήμερα της εορτής της Αγίας Τριάδας, πραγματοποιήθηκε από το Δήμο Δελφών σε συνεργασία με τον Σύνδεσμο Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας «Η Αγία Τριάς» και την τοπική κοινότητα, εκδήλωση μνήμης, με τέλεση δοξολογίας στο εξωκλήσι της Αγίας Τριάδας, αρτοκλασίας και εν συνεχεία επιμνημόσυνης δέησης στο μνημείο των πεσόντων. Από νωρίς το πρωί έφτασαν στο εξωκλήσι της Αγίας Τριάδας αρκετοί πιστοί τόσο από το χωριό μας όσο και από τα γύρω χωριά για να λειτουργηθούν και να παραστούν στην εκδήλωση μνήμης. Ο καιρός ήταν εξαιρετικός και σε συνάρτηση με το καταπράσινο φυσικό περιβάλλον του οροπεδίου, τα αιωνόβια πλατάνια και το άφθονο τρεχούμενο νερό της πηγής, αντάμειψε όλους όσους παρευρέθηκαν στις εκδηλώσεις. Παρά τα περιοριστικά μέτρα ένεκα της πανδημίας, τα οποία τηρήθηκαν επιμελώς, συμμετείχαν στις εκδηλώσεις περί τα διακόσια άτομα, αριθμός ιδιαίτερα ικανοποιητικός. Μετά τη θεία λειτουργία ακολούθησε η καθιερωμένη αρτοκλασία του Συνδέσμου και στη συνέχεια η εκδήλωση μνήμης στο μνημείο πεσόντων, τριακόσια μέτρα από το εξωκλήσι. Τις εκδηλώσεις τίμησαν με την παρουσία τους, ο αντιπεριφερειάρχης Π.Ε. Φωκίδος Γεώργιος Δελμούζος, ο δήμαρχος Δελφών Παναγιώτης Ταγκαλής, ο αντιδήμαρχος Δ.Ε. Γραβιάς Ιωάννης Μανανάς, ο πρόεδρος του Σκλήθρου Ηλία Πρέντζας, ο πρόεδρος και μέλη του συμβουλίου της Κοινότητας της Καλοσκοπής, ο πρόεδρος του Συνδέσμου «Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ» με μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου και ο πρόεδρος του Κυνοφιλικού Ομίλου Φωκίδας Νικόλαος Φωτακόπουλος. Και φέτος εντυπωσιακή και πολυπληθής ήταν η εκπροσώπηση των Δωδεκανησίων για να τιμήσουν τον πεσόντα πατριώτη τους Μιχάλη Κουτλάκη. Παρέστησαν ο αντιδήμαρχος Κάσου Δημήτριος Φραγκούλης, ο πρόεδρος της Αναπτυξιακής Κάσου Γεώργιος Ερωτόκριτος ο Πρόεδρος της Ομοσπονδίας Δωδεκανησιακών Παροικιακών Σωματείων Αττικής Ιωάννης Φραγκούλης και η ανιψιά του πεσόντα Σοφία Μαστοράκου με τον σύζυγό της. Τους συγχωριανούς μας πεσόντες Παναγιώτη Ζούγρο και Νίκο Κόλλια τίμησαν τα παιδιά τους και τα εγγόνια τους. Μετά την επιμνημόσυνη δέηση σύντομους χαιρετισμούς και αναφορά στα γεγονότα της ημέρας εκφώνησαν ο αντιπεριφερειάρχης, ο δήμαρχος Δελφών, ο πρόεδρος της τοπικής κοινότητας του χωριού μας, ο πρόεδρος της Ομοσπονδίας Δωδεκανησιακών Σωματείων και η Σοφία Μαστοράκου. Τόσο από τους εκπροσώπους της Κάσου όσο και από τον πρόεδρο του χωριού μας, εκφράστηκε η αρχική σκέψη για έναρξη διαλόγου και ενεργειών αδελφοποίησης του Δήμου μας με την Ηρωική νήσο Κάσο.

Στεφάνι κατατέθηκε από το Δήμαρχο Δελφών εκπροσωπώντας όλους τους επίσημα προσκεκλημένους και η εκδήλωση έκλεισε με την απαγγελία του Εθνικού Ύμνου από τους συμμετέχοντες στην εκδήλωση.

18 Απριλίου 1944

Είναι Τρίτη του Πάσχα.
Το Ημερολόγιο γράφει
18 Απριλίου 1944.

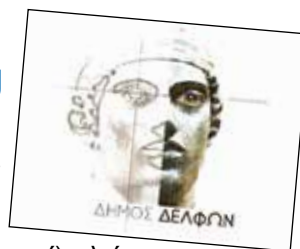
Μία ημερομηνία, που και να θέλαμε δεν μπορούμε και δεν πρέπει να ξεχάσουμε. Την ημέρα αυτή, οι Γερμανοί μπαίνουν στο χωριό μας, την Καλοσκοπή (μπαίνοντας στο χωριό, στην θέση «Σκαπέρδα», δολοφόνησαν εν ψυχρώ τον Ευθύμιο Μώρη «Μαλαμούλη», στο σπίτι του μπροστά στα μάτια της γυναίκας του και της μικρής κόρης του). Φτάνοντας στο χωριό και αφού επιδόθηκαν σε βίαιες και ακατανόμαστες πράξεις, το έκαψαν.

Στις 21 Αυγούστου 1944, η Καλοσκοπή καίγεται για δεύτερη φορά μέσα στον ίδιο χρόνο.

Το έτος 2000, το χωριό μας, η Καλοσκοπή, ανακηρύχθηκε σε «Μαρτυρικό Χωριό» (Προεδρικό Διάταγμα 99/10.03.2000 ΦΕΚ 97Α/16.03.2000) και είναι ένα από τα (136) «Μαρτυρικά Χωριά και πόλεις» της Ελλάδας. Σημειώνεται, πως εκκρεμούν αποφάσεις για τον χαρακτηρισμό ως «μαρτυρικών», αρκετών ακόμα οικισμών της χώρας.

Απρίλιος 2021

Επίτιμη δημότης του Δήμου Δελφών η Πρόεδρος της Δημοκρατίας Κατερίνα Σακελλαροπούλου

• Τα Σάλωνα, η σημερινή Άμφισσα.

Σύμφωνα με τον Αριστοτέλη «Άμφισσα ονομάσθη δια το ὄρεσιν περιέχεσθαι», η ονομασία προέρχεται από το ρήμα «αμφιέννυμι», που σημαίνει «περιβάλλω», επειδή η πόλη περιβάλλεται από βουνά, τα Ασέληνα ὄρη (Γκιώνα) και τον Παρνασσό. Κατά την μυθολογία, η πόλη οφείλει το όνομά της στην «Άμφισσα», κόρη του «Μάκαρος», γιου του «Αϊόλου». (Η ομάδα μπάζκετ της Άμφισσας ονομάζεται «Μάκαρος»). Ο Παυσανίας αναφέρει, ότι στην πόλη υπήρχε ο τάφος της «Άμφισσας». Το 1205 ιδρύθηκε η «Κομητεία των Σαλώνων» και η Άμφισσα μετονομάστηκε, από τους Φράγκους, σε «La Sole» και στα ελληνικά (τα) Σάλωνα. Μετά την απελευθέρωση της Ελλάδας από τους Οθωμανούς, η πόλη ξαναπήρε επίσημα το αρχαίο όνομα Άμφισσα, το 1833. Από το 2010 είναι έδρα του Δήμου Δελφών.

• Το «κάστρο των Σαλώνων» ή «κάστρο της Ωριάς»

Το «κάστρο της Άμφισσας», πιο γνωστό σαν «κάστρο των Σαλώνων» ή «κάστρο της Ωριάς», βρίσκεται σε βραχώδη λόφο ύψους 225 μέτρων πάνω από την σύγχρονη πόλη της Άμφισσας, στην θέση μιας σημαντικής αρχαίας ακρόπολης. Το κάστρο έχει σπουδαία και πολυκύμαντη ιστορία, που ξεκινάει από τους Πελασγούς και την κλασική αρχαιότητα και φτάνει έως την Ελληνική Επανάσταση του 1821. Στην διάρκεια των αιώνων το κάστρο καταστράφηκε, ανακατασκευάστηκε, πολιορκήθηκε ή κατακτήθηκε από τον Φίλιππο Β', τους Γαλάτες, τους Ρωμαίους, τους Βούλγαρους, τους Σλάβους, τους Φράγκους, τους Καταλανούς και τους Οθωμανούς. Ο αυτοκράτορας Ιουστινιανός τον 6ο αιώνα, στο πλαίσιο των οχυρωματικών του έργων σε ολόκληρη την αυτοκρατορία, επισκεύασε και το «κάστρο της Άμφισσας». Θα πρέπει να θεωρείται πάντως κυρίως «Φράγκικο κάστρο», αφού, κατά το μεγαλύτερο μέρος, ό,τι σώζεται σήμερα είναι απομεινάρια του πανίσχυρου κάστρου, που κτίστηκε τα πρώτα χρόνια της φραγκοκρατίας, πάνω στα θεμέλια της αρχαίας ακρόπολης της Άμφισσας, από τον πρώτο «κόμη των Σαλώνων», τον «Θωμά Α' ντ' Ωτρεμενκούρ» (Thomas d'Autremencourt) (1205 – 1210).

• «Η επανάσταση του 1821»

Στις 27 Μαρτίου 1821 τα Σάλωνα καταλήφθηκαν από τον Πανουργιά. Η πόλη πολιορκήθηκε από τρία σώματα με επικεφαλής τον Γκούρα, τον Μανίκα και τον Παπα-Ανδρέα, από την Κουκουβίστα. Η επιχείρηση υποστηριζόταν και από μικρά κανόνια, που

είχαν φέρει Γαλαξειδιώτες από τα πλοία τους. Σε λίγες ώρες κατέλαβαν την πόλη και οι Τούρκοι (Οθωμανοί) κλείστηκαν στο «κάστρο των Σαλώνων». (Τρεις ημέρες πριν, στις 24 Μαρτίου 1821, ο επίσκοπος Σαλώνων Ησαΐας είχε κηρύξει την επανάσταση, στο Μοναστήρι του Προφήτη Ηλία). Μετά από πολιορκία 13 ημερών, στις 10 Απριλίου 1821 (Κυριακή του Πάσχα), οι Τούρκοι αναγκάστηκαν να παραδώσουν το στρατηγικής σημασίας κάστρο στον Πανουργιά. Τα Σάλωνα ήταν η πρώτη πόλη της Ελλάδας που απελευθερώθηκε.

• 10 Απριλίου 2021 – Επέτειος 200 χρόνων

Στις 10 Απριλίου 2021, η Πρόεδρος της Δημοκρατίας Κατερίνα Σακελλαροπούλου επισκέφθηκε την Άμφισσα, για τον εορτασμό της επετείου (200 χρόνων) της απελευθέρωσης του «κάστρου των Σαλώνων». Η κυρία Κατερίνα Σακελλαροπούλου παρέστη στην Δοξολογία που πραγματοποιήθηκε στον Ιερό Ναό του Αγίου Νικολάου, προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Φωκίδος κ. Θεόκτιστου. Αμέσως μετά, η Πρόεδρος της Δημοκρατίας, συνοδευόμενη από τον δήμαρχο Δελφών κύριο Παναγιώτη Ταγκαλή, μετέβη στην πλατεία Κεχαγιά, όπου κατέθεσε στεφάνι στον ανδριάντα του οπλαρχηγού Πανουργιά και έκανε την ακόλουθη δήλωση:

«Βρίσκομαι εδώ για να τιμήσω την επέτειο της απελευθέρωσης του Κάστρου των Σαλώνων. Η Άμφισσα είναι η πρώτη πόλη της Ρούμελης που εξεγέρθηκε το 1821 και η πρώτη που απελευθερώθηκε.

Αν για τους αρχαίους προγόνους μας η Φωκίδα και το κέντρο των Δελφών ήταν ο «ομφαλός της γης», για τις γυναίκες και τους άντρες που πολέμησαν για την ελευθερία μας ήταν ο τόπος της θυσίας.

Διακόσια χρόνια μετά από την έναρξη της Ελληνικής Επανάστασης, ο ηρωικός αγώνας των προγόνων μας, για την αποτίναξη του οθωμανικού ζυγού και την εθνική μας ανεξαρτησία, μας δίνει έμπνευση και δύναμη. Χρόνια Πολλά».

Στην συνέχεια, η κυρία Κατερίνα Σακελλαροπούλου μετέβη στο Δημαρχείο Δελφών, όπου ανακηρύχθηκε «Επίτιμη δημότης του Δήμου Δελφών».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΟΣ ΦΩΚΙΔΑΣ
ΔΗΜΟΣ ΔΕΛΦΩΝ
ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΓΡΑΒΙΑΣ
ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΚΑΛΟΣΚΟΠΗΣ

Καλοσκοπή 25 Ιουνίου 2021

ΠΡΟΣ: Σύνδεσμο Καλοσκοπιτών Παρνασσίδος «**Η Αγία Τριάς**»

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΠΟΥ ΕΓΙΝΑΝ:

- 1) Καθαρισμός δεξαμενών ύδρευσης στις θέσεις «Κακοτράχη» και «Σταυρός».
- 2) Κόψιμο χόρτων στο βασικό οδικό δίκτυο της Κοινότητας, στο Νεκροταφείο, στο Κεφαλόβρυσο στον περιβάλλοντα χώρο της εκκλησίας των Αγίων Ελένης και Κωνσταντίνου, στον περιβάλλοντα χώρο της εκκλησίας της Αγίας Τριάδας και στο μνημείο των πεσόντων.
- 3) Συντήρηση των δρόμων προς την εκκλησία της Αγίας Τριάδας και μνημείο πεσόντων και προς την εκκλησία της Αγίας Παρασκευής.
- 4) Διάτρωση ψυχρής ασφάλτου σε ορισμένα σημεία του δρόμου από το ύψος της οικίας Καμπάνη μέχρι το ύψος της παιδικής χαράς στη θέση «Κακοτράχη».
- 5) Καθάρισμα αυλακιού πεζόδρομου.
- 6) Κλάδεμα δένδρων Κεντρικής Πλατείας.

ΕΡΓΑ – ΜΕΛΕΤΗ ΠΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΖΟΝΤΑΙ:

- 1) Τσιμεντοστρώσεις τριών σημείων του οδικού δικτύου του χωριού: Το έργο έχει ανατεθεί μέσω διαγωνισμού με τίτλο: «Δημοτική Οδοποιία Δ.Ε. Γραβιάς» και αναμένεται η εγκατάσταση του εργολάβου.
- 2) Τσιμεντοστρώσεις σε διάφορα σημεία του οδικού δικτύου του χωριού: Θα γίνουν με σκοπό την αντιμετώπιση σημαντικών προβλημάτων φθοράς, προσβασιμότητας και προστασίας από την απορροή των ομβρίων υδάτων.
- 3) Κατολισθήσεις εντός του οικισμού, που προκλήθηκαν από τις καταστροφικές πλημμύρες του Σεπτεμβρίου 2020: Εγκρίθηκαν από την Οικονομική Επιτροπή του Δήμου 35.000 ευρώ για την αποκατάσταση αυτών. Αναμένεται η προκήρυξη του έργου.
- 4) Γεωτεχνική μελέτη – έρευνα μαζί με μελέτες τοπογραφικών, υδραυλικών και περιβάλλοντος: Οι μελέτες αυτές έχουν υποβληθεί προς χρηματοδότηση από το πρόγραμμα για την Αυτοδιοίκηση «Αντιώσης Τρίτης». Από τις μελέτες που θα εκπονηθούν θα προκύψουν ποια έργα θα πρέπει να γίνουν, έτσι ώστε να αντιμετωπιστούν συνολικά τα φαινόμενα κατολισθήσεων στο χωριό.

Μένουν ακόμα πολλά να γίνουν. Συνεχίζουμε

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΤΟΠΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΚΑΛΟΣΚΟΠΗΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΓΙΑ ΑΠΟΡΡΙΨΗ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ ΕΚΣΚΑΦΩΝ – ΚΑΤΑΣΚΕΥΩΝ – ΚΑΤΕΔΑΦΙΣΕΩΝ – ΑΧΡΗΣΤΩΝ ΟΓΚΩΔΩΝ ΟΙΚΙΑΚΩΝ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΚΛΑΔΕΜΑΤΩΝ

Το Τοπικό Συμβούλιο Καλοσκοπής ενημερώνει τους συγχωριανούς, ΟΤΙ ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ ΑΥΣΤΗΡΑ η ανεξέλεγκτη απόρριψη αποβλήτων εκσκαφών, κατασκευών, κατεδαφίσεων, άχρηστων ογκωδών οικιακών αντικειμένων και κλαδεμάτων εντός ή πέραν των κάδων συλλογής απορριμμάτων. Η ανεξέλεγκτη απόρριψη αυτών προκαλεί σημαντικότερη αισθητική και περιβαλλοντική υποβάθμιση.

Η απόρριψη αποβλήτων εκσκαφών, κατασκευών, κατεδαφίσεων γίνεται σε δύο αδειοδοτημένους χώρους, που βρίσκονται στις περιοχές των Κοινοτήτων Δεσφίνας και Βουνιχώρας του Δήμου Δελφών. Παρακαλούνται οι συγχωριανοί για την απόρριψη των παραπάνω αποβλήτων να συνεννοούνται με το μηχανικό και τον εργολάβο με τους οποίους συνεργάζονται. Η απόρριψη των άχρηστων ογκωδών οικιακών αντικειμένων θα γίνεται σε συνεννόηση με τον Πρόεδρο της Κοινότητας, έτσι ώστε να οργανώνεται η αποκομιδή τους από τη Δημοτική Ενότητα Γραβιάς. Τα αντικείμενα αυτά οι συγχωριανοί θα φροντίζουν να τα μεταφέρουν σε σημεία από τα οποία διέρχεται το απορριμματοφόρο του Δήμου. Η απόρριψη αποβλήτων από τα κλαδέματα θα γίνεται με φροντίδα του καθενός στον εν λειτουργία αδειοδοτημένο χώρο του ΧΥΤΥ του Δήμου Δελφών στη θέση «Βαρόγες». Η περιοχή αυτή βρίσκεται στο ύψος της διασταύρωσης της οδού 51ο χλμ. – Αμφισσα με κατεύθυνση προς Αμφισσα με την οδό που οδηγεί στο ΧΥΤΥ. ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ ΑΥΣΤΗΡΑ Η ΚΑΥΣΗ κατά την περίοδο 1η Μαΐου – 31η Οκτωβρίου κλαδιών και χόρτων.

Προσβλέπουμε στην κατανόηση και συνεργασία των συγχωριανών για να έχουμε πιο καθαρό και ασφαλές περιβάλλον στην Κοινότητα μας.

Καλοσκοπή, 25 Μαΐου 2021

Για το Τοπικό Συμβούλιο Καλοσκοπής, Ο Πρόεδρος Γεώργιος Κόλλιας

Πιστοποιητικό Καταλληλότητας νερού

αναλυτικά εργαστήρια αθηνών α.ε.
 Αρ. Πιστοποιητικό: 21-3111-062-3288-01
 Ημερία Έκδοσης: 24/04/2021
 Αρ. Έκδοσης: 1

ΕΚΘΕΣΗ ΔΟΚΙΜΗΣ
 Αρ. Έκδοσης: 21-3111-062-3288-02
 Ημερία Έκδοσης: 24/04/2021
 Αρ. Έκδοσης: 1

Ναυτίλου 29 • Μεταμόρφωση 144 52
 Τηλ: +30 210 747050 • Φαξ: +30 210 747051
 email: info@analitika.gr • website: www.analitika.gr

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΕΛΑΤΗ
 Πύλη: ΔΕΥΑ ΔΗΜΟΥ ΔΕΛΦΩΝ - ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΓΡΑΒΙΑΣ
 Διεύθυνση: ΠΝΕΦΑ ΚΟΝΤΟΡΕΙΑ 10, 33100, ΑΜΦΙΣΣΑ

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΔΕΙΓΜΑΤΟΛΗΨΙΑΣ
 Υποεύθυνος Δειγματοληψίας: *ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ
 Ημερία Δειγματοληψίας: 20/04/2021

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΔΕΙΓΜΑΤΟΣ
 Κωδικός Δείγματος: 31163288
 Περιγραφή Δείγματος: ΝΕΡΟ ΑΠΟ ΒΥΘΙΩΣ ΠΛΑΤΕΙΑΣ - ΚΑΛΟΣΚΟΠΗ
 Διεύθυνση Αναλύσεων: ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΑΘΗΝΩΝ Α.Ε.
 Κατεύθυνση / Προέλευση Δείγματος: ΚΑΝΟΝΙΚΗ
 Ημερία παράδοσης αναλύσεων: 21/04/2021
 Ημερία παράδοσης αποτελεσμάτων: 24/04/2021

Παράμετρος	Μέθοδος	Μονάδα	Παρατηρητέ Τιμή	Αποτέλεσμα
Αερόβιο Μικροβιολογικό στους 22°C	ISO 6222:1999	cfu/ml	Ανεκ μεταβολή	0
Αερόβιο Μικροβιολογικό στους 37°C	ISO 6222:1999	cfu/ml	Ανεκ μεταβολή	0
Κολοβακτηριοειδή	ISO 9308-1:2014	cfu/100ml	0	0
Εντερόκοκκοι	ISO 9308-1:2014	cfu/100ml	0	0
Μερκνική Εντερόκοκκοι	ISO 7899-2:2000	cfu/100ml	0	0

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
 1. Οι τιμές που αποκτήθηκαν για το δείγμα με κωδικό αριθμό δείγματος 31163288 του παρόντος πιστοποιητικού, είναι εντός των ορίων που καθορίζονται στην Υπουργική Απόφαση Γ1 (8/77) οικ. 67/222-ΦΕΚ 3282 Β'19-9-2017, που αφορά την ποιότητα του νερού ενδυνάμυνσης κατοικιών.
 2. Τα αποτελέσματα των αναλύσεων σχετίζονται μόνο με το δείγμα και τις παραμέτρους που αναφέρονται και δεν αφορούν στη συνολική ποιότητα του νερού, οι παράμετροι του οποίου πρέπει να είναι σύμφωνα με όλες εκείνες που προβλέπονται από τον ελληνικό Εθνικό Νομοθετικό Κώδικα.

Το παρόν πιστοποιητικό φέρει ηλεκτρονική υπογραφή και δεν μπορεί να αντιγραφεί χωρίς τη χρήση λογισμικού που εγκαταστήσαμε, αφού μόνο οι νόμιμοι χρήστες.
 Τα αποτελέσματα των αναλύσεων αναγράφονται μόνο στο δείγμα που υποβλήθηκε.

Ο Υπεύθυνος του Εργαστηρίου
 Διευκρινιστικές Ρωτήσεις
 ΔΝΜ, Μεταβολισμός - Υγιεινολογίας ΜΒΕ
 Επιστημονικός Διευθυντής

Σελίδα 1 από 1

αναλυτικά εργαστήρια αθηνών α.ε.
 Αρ. Πιστοποιητικό: 21-3111-062-3288-02
 Ημερία Έκδοσης: 24/04/2021
 Αρ. Έκδοσης: 1

ΕΚΘΕΣΗ ΔΟΚΙΜΗΣ
 Αρ. Έκδοσης: 21-3111-062-3288-02
 Ημερία Έκδοσης: 24/04/2021
 Αρ. Έκδοσης: 1

Ναυτίλου 29 • Μεταμόρφωση 144 52
 Τηλ: +30 210 747050 • Φαξ: +30 210 747051
 email: info@analitika.gr • website: www.analitika.gr

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΕΛΑΤΗ
 Πύλη: ΔΕΥΑ ΔΗΜΟΥ ΔΕΛΦΩΝ - ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΓΡΑΒΙΑΣ
 Διεύθυνση: ΠΝΕΦΑ ΚΟΝΤΟΡΕΙΑ 10, 33100, ΑΜΦΙΣΣΑ

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΔΕΙΓΜΑΤΟΛΗΨΙΑΣ
 Υποεύθυνος Δειγματοληψίας: *ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ
 Ημερία Δειγματοληψίας: 20/04/2021

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΔΕΙΓΜΑΤΟΣ
 Κωδικός Δείγματος: 31163288
 Περιγραφή Δείγματος: ΝΕΡΟ ΑΠΟ ΒΥΘΙΩΣ ΠΛΑΤΕΙΑΣ - ΚΑΛΟΣΚΟΠΗ
 Διεύθυνση Αναλύσεων: ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΑΘΗΝΩΝ Α.Ε.
 Κατεύθυνση / Προέλευση Δείγματος: ΚΑΝΟΝΙΚΗ
 Ημερία παράδοσης αναλύσεων: 21/04/2021
 Ημερία παράδοσης αποτελεσμάτων: 24/04/2021

Παράμετρος	Μέθοδος	Μονάδα	Όριο Ανεκτικότητας	Παρατηρητέ Τιμή	Αποτέλεσμα
Συνολική σκληρότητα ολική (gH)	OE-T-0-143	gH units	6.5 - 9.5	7.4	
Μαγνητική σκληρότητα - 25°C	OE-T-0-143	μmols	8	~2500	360
Χλωρίνη	ISO 7221-1:2016	mg/l	0.02	-	0.25
Χλώρινο	OE-T-0-143	mg/l Pt	8	-	Δεν Αναρρέοντες
Οξύτητα	Οργανολογική *	-	-	-	Αποδεκτή
Γεύση	Οργανολογική *	-	-	-	Αποδεκτή
Αρσένιο (As)	OE-T-0-0-1 (ICP-MS)	μg/l	0.20	~200.0	Δεν Αναρρέοντες
Αργενόλιο (Ag)	ISO 15823-1:2013	μg/l	0.02	+0.5	Δεν Αναρρέοντες
Χλώριο (Υποχλωριτικό)	Merck MC010000 *	μg/l	0.015	-	Δεν Αναρρέοντες

(*) Δεσφίς εντός παθών διαστάσεων

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
 1. Οι τιμές που αποκτήθηκαν για το δείγμα με κωδικό αριθμό δείγματος 31163288 του παρόντος πιστοποιητικού, είναι εντός των ορίων που καθορίζονται στην Υπουργική Απόφαση Γ1 (8/77) οικ. 67/222-ΦΕΚ 3282 Β'19-9-2017, που αφορά την ποιότητα του νερού ενδυνάμυνσης κατοικιών.
 2. Τα αποτελέσματα των αναλύσεων σχετίζονται μόνο με το δείγμα και τις παραμέτρους που αναφέρονται και δεν αφορούν στη συνολική ποιότητα του νερού, οι παράμετροι του οποίου πρέπει να είναι σύμφωνα με όλες εκείνες που προβλέπονται από τον ελληνικό Εθνικό Νομοθετικό Κώδικα.

Το παρόν πιστοποιητικό φέρει ηλεκτρονική υπογραφή και δεν μπορεί να αντιγραφεί χωρίς τη χρήση λογισμικού που εγκαταστήσαμε, αφού μόνο οι νόμιμοι χρήστες.
 Τα αποτελέσματα των αναλύσεων αναγράφονται μόνο στο δείγμα που υποβλήθηκε.

Ο Υπεύθυνος Χημικού Εργαστηρίου
 Γεώργιος Κόλλιας
 ΔΝΜ, Χημείας ΜΒΕ
 Γεωργικός Διευθυντής

Σελίδα 1 από 1

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

από ΙΟΥΛΙΟ μέχρι ΔΕΚΕΜΒΡΙΟ
2021 (Ποσά σε Ευρώ)

Στην συνεδρίαση στις 23 Ιουνίου 2021 το Δ. Σ. του Συνδέσμου κα-
τάρτησε τον προϋπολογισμό του
(δευτέρου εξαμήνου) 2021.

ΕΣΟΔΑ	
Υπόλοιπο Ιουνίου 2021	12.853,44
Εισφορές μελών (από Ιούλιο μέχρι Δεκέμβριο 2021)	2.000,00
Έσοδα από Λαογραφική έκθεση	900,00
Διαφορές από στρογγυλοποίηση	6,56
ΣΥΝΟΛΟ	15.760,00
ΕΞΟΔΑ	
Έκδοση και αποστολή Εφημερίδας	3.300,00
Λειτουργικά έξοδα γραφείου Αθήνας	700,00
Διεξαγωγή εκδηλώσεων στο χωριό	1.500,00
Συντήρηση – προμήθεια ειδών Λαογραφικής Έκθεσης	600,00
ΕΝΦΙΑ	350,00
Ενίσχυση τοπικής Κοινότητας για έργα στο χωριό	650,00
Ενίσχυση ενορίας Αγίου Γεωργίου για έργα συντήρησής του	650,00
Ενίσχυση των εργασιών στο μονοπάτι του Κεφαλόβρυσου	650,00
Αποθεματικό για το 2022	7.360,00
ΣΥΝΟΛΟ	15.760,00

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΚΟΠΗΣ ΧΟΡΤΩΝ ΑΠΟ ΟΙΚΟΠΕΔΟΥΧΟΥΣ

Το Τοπικό Συμβούλιο Καλοσκο-
πής ενημερώνει τους συγχωριανούς,
ότι πρέπει να προβούν σε ενέργειες
κοπής και απομάκρυνσης χόρτων και
άλλων εύφλεκτων υλικών από τις ιδιο-
κτησίες τους, καθώς και στην περιοδι-
κή επιμέλεια τους.

Αν οι ιδιοκτήτες δεν προχωρήσουν
σε καθαρισμό τότε θα εφαρμοστούν τα
προβλεπόμενα στο Ν. 3852/2010, αρ-
θρο 94 παρ. 26.

Η ασφάλεια και η δημόσια υγεία εί-
ναι υποχρέωση και καθήκον όλων και
γι' αυτό οφείλουμε όλοι να φροντίζουμε
έτσι ώστε να αποφεύγονται καταστά-
σεις, που μπορεί να θέσουν σε κίνδυ-
νο ανθρώπινες ζωές και περιουσίες
πολιτών.

Καλοσκοπή, 17 Μαΐου 2021

Για το Τοπικό Συμβούλιο Καλοσκοπής,
Ο Πρόεδρος Γεώργιος Κόλλιας

60 Χρόνια Ιστορίας – (Μέρος II) Δημιουργικής Πορείας του Συνδέσμου

60 Χρόνια Προσφοράς έχει στο ενεργητικό του ο **Σύνδεσμος Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας «Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ»**. Από την αρχή της ίδρυσής του (το 1961), με γνώμονα την συλλογικότητα και με την ανιδιοτελή προσφορά των μελών του (που πολλές φορές ξεπερνούν και τον ίδιο τους τον εαυτό), έχει συμβάλει μέχρι σήμερα, με αμείωτο ρυθμό και ενδιαφέρον, καθοριστι-
κά στην πρόοδο, στην ευημερία, στην κοινωνική, πολι-
τιστική και πνευματική ανάπτυξη, καθώς και στην ανάδειξη της Καλοσκοπής στην ευρύτερη περιοχή. Αρχικά ιδρύθηκε, για να διατη-
ρήσει τους δεσμούς των «εν Αθήναις Καλοσκοπιτών» με το χωριό, αλλά σταδιακά συμπεριέλαβε τους απανταχού διαμένοντες συγχωριανούς μας, καθώς και όλους τους κατοίκους ή φίλους του χωριού μας.

Ο ρόλος του είναι ουσιαστικός και (προπάντων) ενωτικός. Ο «Σύν-
δεσμος», στηριζόμενος στην συμμετοχή και στην εθελοντική προσφορά όλων των μελών του, αποτελεί ένα, (ίσως το βασικό) κανάλι επικοινωνίας των απανταχού συγχωριανών μας, τόσο μεταξύ τους, όσο και με τις ρίζες τους, τον τόπο της καταγωγής τους, το χωριό μας την Καλοσκοπή. Οι δράσεις του «Συνδέσμου», πάντα για το καλό του χωριού μας και των χωριανών μας, είναι πολλές, διαχρονικές και καλύπτουν πολλούς τομείς. Ενδεικτικά αναφέρονται:

- Ευαισθητοποίηση των μελών του, για την διατήρηση και ανάπτυξη του ενωτικού δεσμού, τόσο μεταξύ τους όσο και με τον τόπο κατα-
γωγής τους, το χωριό μας.
- Πρωτοβουλίες, υποδείξεις και παρεμβάσεις στην αυτοδιοίκηση, για έργα και υποδομές στο χωριό μας.
- Οργάνωση εκδηλώσεων, για την διατήρηση και σύσφιξη των κοι-
νωνικών δεσμών μεταξύ των συγχωριανών μας (συνελεύσεις, χο-
ροεσπερίδες, ανταμώματα, συνεστιάσεις, πανηγύρια).
- Οργάνωση πολιτιστικών εκδηλώσεων, για τους κατοίκους και τους
επισκέπτες του χωριού (ομιλίες, παρουσίαση βιβλίων συγχωρια-
νών μας, χορευτικά συγκροτήματα, ανάδειξη προσωπικοτήτων του
χωριού, διατήρηση της παράδοσης και των εθίμων του χωριού).
- Οργάνωση και λειτουργία «Λαογραφικής Έκθεσης» και «Πολιτιστι-
κού Κέντρου».
- Κατασκευή έργων (Ηρώο, μνημεία, παιδική χαρά, τοιχοποιίες, βρύ-
σες).
- Συντηρήσεις και βελτιώσεις (εκκλησιών, δρόμων, πλατείας, γεφυ-
ριών, μονοπατιών).
- Διατήρηση τράπεζας αίματος και στήριξη των ανθρώπων του χω-
ριού, όταν παρουσιάστηκε ανάγκη.
- Συνεργασία με πολιτικούς και πολιτιστικούς φορείς του τόπου μας,
για το καλό του χωριού μας.
- Έκδοση χωρίς διακοπή, από τον Ιούνιο του 1975, του δελτίου επι-
κοινωνίας «Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ».

Πίσω από όλα αυτά, όμως, βρίσκονται πάντα οι άνθρωποι... οι δικοί
μας άνθρωποι, τα μέλη του «Συνδέσμου» μας !.. Άνθρωποι, με κοινω-
νικές ευαισθησίες και διάθεση για προσφορά, που με πνεύμα συνερ-
γασίας, αφιερώνουν εθελοντικά χρόνο, για την υλοποίηση, ανάδειξη
και διατήρηση του έργου του «Συνδέσμου» μας. 60 χρόνια συνεχής
προσφορά με αγάπη, μα όχι από τα ίδια πρόσωπα... κάθε φορά και
άλλα, μια διαχρονική παρουσία ανθρώπων στην εξέλιξη και πορεία του
«Συνδέσμου». Μια παρουσία ανθρώπων, διαφορετικών κάθε φορά, που
αποδεικνύει περίτρανα την βαθύτερη ανάγκη μας για την συνέχιση του
έργου του «Συνδέσμου» και της προσφοράς του. Σε όλα αυτά τα χρόνια
λειτουργίας του «Συνδέσμου», εκατοντάδες συγχωριανοί μας υπήρξαν
μέλη του και 85 από αυτούς έχουν εκλεγεί στα 27 Διοικητικά Συμβούλια
που τον έχουν διοικήσει μέχρι τώρα.

**Γιατί η «Καλοσκοπή» και ο «Σύνδεσμός» της, πάνω από όλα,
είναι οι άνθρωποί τους ! Τους ευχαριστούμε για την συμμετοχή και
την στήριξη τα 60 αυτά χρόνια και ευχόμαστε να παραμείνουμε
ενωμένοι και για τα επόμενα χρόνια.**

Αργύρης Καλόγηρος. Αποχαιρετισμός σε ένα ιστορικό, άξιο μέλος του Συνδέσμου μας

Φωτο: Γιάννης Καλόγηρος (από τα εγκαίνια του γηπέδου μπάσκετ)

Σε έναν άνθρωπο, που με τον ερχομό του γέμιζε ζωή και χαρά το χωριό μας. Σε έναν άνθρωπο, που βρισκόταν κοντά στους νεότερους για να τους ενθαρρύνει και να τους πει πάντα μια όμορφη κουβέντα.

Ενεργό μέλος του Συνδέσμου για πάνω από πενήντα χρόνια, αλλά και ιδρυτικό μέλος του Αθλητικού Συλλόγου Καλοσκοπής «ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΙΜΟΣ», τον οποίο υπηρέτησε επί σειρά ετών από διάφορες καίριες διοικητικές θέσεις.

Δεν έλειψε ποτέ από τις δραστηριότητες, του χωριού, του Συνδέσμου και του Αθλητικού Συλλόγου, προσφέροντας με κάθε δυνατό τρόπο για πολλά χρόνια και παρακολουθώντας την πορεία τους με διακριτικότητα και αγάπη τα τελευταία χρόνια που έφτανε τα εκατό χρόνια ζωής και προσφοράς!

Στις κοινωνικές του σχέσεις διέκρινε κανείς έναν πρόσχαρο, ευγενικό καταδεκτικό και ανοιχτόκαρδο άνθρωπο.

Με χαρά και ευχαρίστηση παρότρυνε συνεχώς τα παιδιά και τους νέους να δραστηριοποιούνται σε αθλητικές δραστηριότητες κατά την παραμονή τους στο χωριό, να το γνωρίσουν και να το αγαπήσουν μέσα από δράσεις και εκδηλώσεις που αναδεικνύουν την πολιτισμική του κληρονομιά και την ξεχωριστή ομορφιά του.

Ήταν ο πρωτεργάτης της ιδέας «Αθλητισμός για τα παιδιά της Καλοσκοπής» και πρωτοστάτησε στην ιδέα ίδρυσης αθλητικού συλλόγου και κατασκευής γηπέδου στην Καλοσκοπή. Για την υλοποίηση αυτής της ιδέας εργάστηκε σκληρά και κάτω από αντίξοες συνθήκες. Τα καλοκαίρια του 1987 και

του 1988, για τις διαδικασίες ίδρυσης του συλλόγου και την παραχώρηση του χώρου από το Δασαρχείο για την κατασκευή του γηπέδου, μετέβαινε το πρωί με τα πόδια από το χωριό στο «51», για να επιβιβαστεί σε διερχόμενο λεωφορείο για την Άμφισσα (για την διεκπεραίωση των διαδικασιών) και το μεσημέρι να επιστρέψει, με τον ίδιο τρόπο, στο χωριό.

Οι μικρότεροι σε ηλικία τον περίμεναν τα καλοκαίρια, για την οργάνωση και διεξαγωγή αγώνων μπάσκετ και του ανωμάλου δρόμου Καλοσκοπής. Οι μεγαλύτεροι, για την οργάνωση της καλοκαιρινής εκδρομής με λεωφορείο σε διάφορα μέρη της Ελλάδος. Πολλοί τον ακολουθούσαν στις ημερήσιες περιπατητικές εκδρομές σε κοντινότερα ή μακρύτερα μέρη του χωριού μας. Η παρέα του τον περίμενε τα πρωινά, καινοτομικά καταστήματος, για το καθιερωμένο καφεδάκι και χαρτάκι.

Αυτός ήταν ο Αργύρης Καλόγηρος, ο θετός συγχωριανός μας, με καταγωγή από την Αλεξανδρούπολη που αγάπησε με πάθος την Καλοσκοπή και τους Καλοσκοπιίτες.

Το κενό που μας άφησε, ο εκλιπών, είναι μεγάλο και η παρακαταθήκη του βαριά, αλλά πρέπει να συνεχίσουμε ακολουθώντας το δρόμο που χάραξε με τα βήματά του.

Νάκος Γεωργίου

Προχώρησαν οι εργασίες στο μονοπάτι Κακοτράχης – Κεφαλόβρυσου

Τσεκάροντας τις πινακίδες...

Συνεχίστηκαν μετά από μήνες αναγκαστικής διακοπής λόγω της καραντίνας οι εργασίες στο μονοπάτι **Κακοτράχης – Κεφαλόβρυσου**. Εκμεταλλευόμενοι το τριήμερο του Αγίου Πνεύματος οι εθελοντές μας, σε συνεργασία με το Σύνδεσμο και με τη συνδρομή της Κοινότητας, συνέχισαν και προχώρησαν τις εργασίες για την ολοκλήρωση της ανάδειξης του μονοπατιού.

Στις εργασίες αυτές που έγιναν Σάββατο και Κυριακή (19 & 20 Ιουνίου) συμμετείχαν πάνω από 20 άτομα, οι οποίοι δούλεψαν με κέφι και μεράκι για την επιτυχία του έργου. Το διήμερο των εργασιών υπήρξε ιδιαίτερα παραγωγικό, αφού καθαρίστηκε από χόρτα, πέτρες και ξύλα το μονοπάτι σε όλο το μήκος της διαδρομής του, απομακρύνθηκαν πτεσμένοι κορμοί δέντρων, οριοθετήθηκε με φυσικά υλικά (πέτρα και ξύλο) το κομμάτι της παρόχθιας διαδρομής από **Νιτροβιές** μέχρι **Κεφαλόβρυσο** και, τέλος, διανοίχθηκε σύντομη παράκαμψη από τη θέση **Σταματίες** προς τον κεντρικό δρόμο (ασφαλτόδρομο), για την

ολοκλήρωση της οποίας απαιτήθηκε μεγάλος αριθμός εθελοντών, ποικίλα υλικά και εργαλεία, τόσο για τη διάνοιξη του νέου μικρού μονοπατιού, όσο και για την κατασκευή ξύλινων σκαλοπατιών και στηρίξεων. Οι εργασίες ολοκληρώθηκαν με την τοποθέτηση ιδιαίτερα καλαίσθητων πινακίδων στα σημεία εισόδου και εξόδου της διαδρομής (**πλατεία - Κακοτράχη - Κεφαλόβρυσο**) που βοηθούν και κατατοπίζουν τον περιπατητή για την μετακίνησή του. Τέλος, άλλη ομάδα εθελοντών μετέφερε και τοποθέτησε στο Κεφαλόβρυσο και στις Νιτροβιές ξύλινους πάγκους και τραπέζια.

Απομένει πλέον για να ολοκληρωθεί το συνολικό έργο να τοποθετηθούν στα σημεία που είναι αναγκαίο κάποια γεφυράκια, όπως επίσης να γίνει ο καθαρισμός της κοίτης του ποταμού από φερτά υλικά τα οποία εμποδίζουν την ομαλή ροή του νερού και προκαλούν υπερχειλίσσεις και πλημμύρισμα του μονοπατιού σε κάποια σημεία. Για την αγορά των υλικών προκειμένου να κατασκευασθούν και να τοποθετηθούν τα γεφυράκια έχουν ήδη συγκεντρωθεί από προσφορές χωριανών και του Συνδέσμου χρήματα, είναι απαραίτητο όμως να συνεισφέρουν και άλλοι φίλοι χωριανοί προκειμένου να συγκεντρωθεί το απαιτούμενο ποσό.

Στο μεταξύ, καλούνται οι περιπατητές να επισκεφθούν το μονοπάτι, να το περπατήσουν και να απολαύσουν μια εξαιρετικής ομορφιάς διαδρομή στον αγαπημένο μας τόπο.

Γ.Κ.

Από τη διάνοιξη της παράκαμψης στις Σταματίες

Η Καλοσκοπή, οι επισκέπτες και ο «Μπετόβεν» στην Όπερα

Γράφει η
Ελένη Σιαφάκα

Ο Νίκος ήταν από την ΚΑΛΟΣΚΟΠΗ που το παλαιότερο όνομά της ήταν ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ. Βέβαια εμείς τη λέμε με καμάρι «ΤΟ ΜΠΑΛΚΟΝΙ ΤΗΣ ΓΚΙΩΝΑΣ».

Εκεί ψηλά στην Γκιώνα, όλα τα χωριά γύρω της έχουν ιδιαίτερες ομορφιές. Ψηλά έλατα, πηγές, πέτρινες βρύσες και τα ανακαλύπτεις ή από τυχαία ακούσματα ή εάν τύχει κάποιος φίλος να κατάνεγει από αυτά τα μέρη, ή από... λάθος διαδρομή. Αν όμως κάτι από όλα αυτά συμβεί και γνωρίσεις την Καλοσκοπή δεν θα χάσεις.

Εγώ τη γνώρισα από κάποιον Κουκουβιστιανό που δούλευε στην Ποτοποιία του πεθερού μου πολλά - πολλά χρόνια. Είχε έρθει στην Αθήνα να δουλέψει, να προκόψει, να γλυτώσει από την ζωή που ζούσε εκεί. Νικό Πριόβολο τον έλεγαν.

Στο πέρασμα των χρόνων η επιχείρηση πέρασε στον γιο του πεθερού μου και μετά οι συνθήκες το επέβαλαν να παραλάβω εγώ την συνέχειά της και να συνεργασθώ με το Νίκο για χρόνια και να τον γνωρίσω πολύ καλά.

Μέσα στο διάστημα αυτό εκτίμησα την τιμιότητά του, την εργατικότητα του, αλλά κυρίως τον χαρακτήρα του και τις ευαισθησίες του. Πολλά και διάφορα είχα κουβεντιάσει μαζί του και θα αναφέρω μερικά για να τιμήσω τον Νίκο από την ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ.

Μου έλεγε...

«... Εγώ κυρά - Λένη (έτσι με έλεγε) ήρθα στην Αθήνα με μισό παπούτσι... Το μόνο που ήξερα ήταν να... στομπρίζω αλάτι! Ήμουν αδύνατος, μικροκαμωμένος, αλλά τίμιος και δουλεутарάς. Δούλευα με ψυχή. Έτσι ήρθα στην επιχείρηση του πεθερού σου, που ήταν και αυτός τίμιος και δουλεутарάς. Με εξετίμησε και ήμουν πολύ ευχαριστημένος, το ίδιο και μετά που ανέλαβε ο γιος του.

«Ζούσα στην Αθήνα στον Κολωνό. Εκεί κατοικούσαν πολλοί χωριανοί μου. Σιγά-σιγά γνώρισα κόσμο. Είχα καλό μεροκάματο. Ντύθηκα, έγινα ευπαρουσίαστος. Πρώτες δραστηριότητες, καφενείο και πρέφα. Έγινα φανατικός πρεφάδορος. Δόξα τω Θεώ, όλα καλά.

«Κάποια μέρα συνάντησα κάποιον φίλο και μου λέει: «Δουλεία και πρέφα κάθε μέρα; Έλα μια μέρα να πάμε στη Λυρική Σκηνή. Ξέρεις, στην οδό Ακαδημίας. Θα σου βγάλω εγώ το εισιτήριο, θα πάμε μαζί». ΑΥΤΟ ΗΤΑΝ. Από την πρώτη στιγμή κάτι ξύπνησε μέσα μου. Έτσι έγινα φανατικός με τη Λυρική Σκηνή. Κυρά-Λένη αυτό ήταν... άνοιξε μπροστά μου μια πόρτα για να γνωρίσω έναν άλλο κόσμο... τον Κόσμο της ΟΠΕΡΑΣ».

Η εξέλιξη

Ο Νίκος έγινε φανατικός λάτρης της όπερας. Ακούγοντας ένα κομμάτι, λίγες νότες, μπορούσε να καταλάβει σε ποια όπερα ανήκει, και τον καλλιτέχνη! Ήξερε όλες τις όπερες, σιγά σιγά τις μουρμούριζε, θυμότανε όλους τους καλλιτέχνες και τους μουσικούς. Ήρθε η εποχή του ΠΙΚ-ΑΠ. Ήταν ευτυχής. Άκουε ότι του άρεσε τον μικρό του διαμέρισμα, στην ένταση που να απολαμβάνει τον τέλειο ήχο!

Τα ράφια στο σπίτι του γέμισαν δίσκους με όπερες και κα-

Ο Νίκος Πριόβολος με τον Τάσο και την Ελένη Σιαφάκα στο Κεφαλόβρυσο, (δεκαετία 1980)

μάρωνε γιατί είχε ότι θαύμαζε και αγαπούσε. Στην αδειά του πήγαινε βέβαια... στην Καλοσκοπή. Η πρώτη αποσκευή... το πικ-απ και οι δίσκοι του.

Το σπίτι του στην Καλοσκοπή, ήταν απέναντι από την πλατεία του Κοινοτικού καταστήματος, διώροφο με μπαλκόνι. Έβαζε τους δίσκους στο πικ-απ και αμέσως η παρουσία του γινόταν αντιληπτή, αφού η πλατεία γέμιζε με ήχους όπερας. Οι πατριώτες που ήταν στους καφενέδες έλεγαν με μια φωνή... «ήρθε... ο Μπετόβεν»! Ο Νίκος αγαπούσε το χωριό του με πάθος, αγαπούσε τον αδελφό του τον Γιώργο, που τον έχασε νέος, και όλους όσους εκτιμούσε, με ειλικρίνεια και ευαισθησία.

Η επιθυμία του ήταν να φιλοξενεί φίλους του για να θαυμάσουν την Καλοσκοπή. Ιδιαίτερα το Πάσχα. Μας φιλοξενούσε οικογενειακά. Όπως και της Αγίας Τριάδος που γινόταν πανηγύρι στο ξωκλήσι έξω από το χωριό.

Οι κόρες μου του έλεγαν για να τον πειράξουν «Ωραίο το χωριό σου κύριε Νίκο αλλά υπάρχουν και άλλα...». Εκείνος βέβαια τις διέκοπτε με την φράση... «Όχι... η Καλοσκοπή είναι η ωραιότερη».

Έτσι φτιάξαμε και πινακίδες για να διευκολύνουμε τους ταξιδιώτες για να μη χάσουν το δρόμο... με ένδειξη: Προς ΚΑΛΟΣΚΟΠΗ - ΤΟ ΜΠΑΛΚΟΝΙ ΤΗΣ ΓΚΙΩΝΑΣ - Η ΟΜΟΡΦΙΑ ΤΗΣ ΡΟΥΜΕΛΗΣ.

Θυμόμαστε όλοι μας το ΝΙΚΟ. Ένα φίλο ξεχωριστό.

Τα «έδινε όλα», για τους ανθρώπους γύρω του, που εκτιμούσε και αγαπούσε. Ήταν τίμιος εργατικός, αληθινός, με ευαισθησίες και όλοι γύρω τον αγαπήσαμε.

Ένας πραγματικός αγωνιστής που ξεκίνησε από το ωραίο χωριό του, καλλιέργησε τις ευαισθησίες του και τον χαρακτήρα του. Αυτά τον οδήγησαν στον κύκλο της Μουσικής που του ταίριαζε, την απήλαυσε και την αγάπησε.

Έργα και Παραλείψεις της Π. Ε. Φωκίδος.

Με ικανοποίηση παρατηρήσαμε, όταν μετά από έξι μήνες απουσίας ξαναπήγαμε στο χωριό μας, την κατασκευή, με μέριμνα της Περιφερειακής Ενότητας Φωκίδος, κάποιων μικρών αλλά χρήσιμων έργων βελτίωσης στον κεντρικό δρόμο, από το 51ο χιλιόμετρο μέχρι το χωριό. Αποκαταστάθηκαν, με τσιμεντόστρωση και τοιχία αντιστήριξης, τα τμήματα της ασφάλτου που είχαν υποστεί καθίζηση. Τοποθετήθηκαν πλέγματα συγκράτησης των «βραχοπτώσεων», στο επικίνδυνο πρηνές του δρόμου στην περιοχή του Ζαγγανά, και έτσι οι οδηγοί διέρχονται, πλέον, τον απόκρημνο βράχο με ασφάλεια.

Όμως δεν έγιναν οι άλλες δύο σοβαρές παρεμβάσεις στον ίδιο δρόμο, που ενέχουν σοβαρούς κινδύνους για τους διερχόμενους οδηγούς. Η μία παρέμβαση, αφορά την διαχωριστική γραμμή του δρόμου, η οποία έχει σβηστεί και τις ημέρες με έντονη ομίχλη ο δρόμος καθίσταται επικίνδυνος. (Η διάρκεια ζωής των οδικών διαγραμμίσεων είναι τρία χρόνια, διάστημα που έχει ξεπεραστεί κατά πολύ). Η δεύτερη παρέμβαση, αφορά τον καθαρισμό της παρόδιας βλάστησης, την κοπή των δέντρων και των κλαδιών που εμποδίζουν την ορατότητα για την ασφαλή διέλευση των οχημάτων, καθώς και τον καθαρισμό των ρεϊθρων από τα φερτά υλικά των έντονων βροχοπτώσεων. Ο αντιπεριφερειάρχης μας διαβεβαίωσε, προφορικά, ότι τους προσεχείς μήνες και τα δύο αυτά προβλήματα θα επιλυθούν.

ο παππούς, το χωράφι, το μουλάρι και το σκυλί

«Τὴ γλῶσσα μοῦ ἔδωσαν ἑβραϊνική·

τὸ στίτι φτωχικὸ σὺς ἄμμονδιές τοῦ Ὀμήρου.

Μονάχη ἔγγοια ἡ γλῶσσα μου σὺς ἄμμονδιές τοῦ Ὀμήρου.»

(Οδυσσεὺς Εβραῖνος – ἀπὸ «ΤΟ Αἶον ἔστι» 1959)

Η ελληνική λογοτεχνία αρχίζει με το ηρωικό έπος (ποίημα) και συγκεκριμένα με τα έπη του Ομήρου, την Ιλιάδα και την Οδύσσεια, που είναι τα παλαιότερα, μέχρι σήμερα, γραπτά λογοτεχνικά κείμενα. Οι ειδικοί συγκλίνουν στην άποψη, ότι τα έπη γράφτηκαν μεταξύ 800 και 700 π.Χ. Η γλώσσα των ομηρικών επών είναι η πρώτη πανελλήνια λογοτεχνική γλώσσα. Ο κορμός της είναι η «ιωνική διάλεκτος», κατανοητή από όλον τον ελληνικό κόσμο, περιέχει όμως και στοιχεία της «αιολικής διαλέκτου» και κάποια στοιχεία της «αττικής διαλέκτου».

Η επιστημονική έρευνα αποδέχεται ότι η γραφή υπήρχε στην Ελλάδα πολύ πριν από την εποχή του Ομήρου («αλφαριθμητικό σύστημα», το γνωστό μας σημερινό αλφάβητο), όπως προκύπτει από επιγραφές γραμμένες σε «Γραμμική Γραφή Α» και «Γραμμική Γραφή Β».

Η αρχαία ελληνική γλώσσα εμφανίζεται διασπασμένη σε τοπικές παραλλαγές, δηλαδή σε διαλέκτους. Οι κυριότερες διαλέκτοι ήταν η «ιωνική», η «αττική», η «αιολική», η «αρκαδική» και η «δωρική». Η «ιωνική διάλεκτος» είχε ιδιαίτερο γόητρο, γιατί ήταν η διάλεκτος των (πλούσιων) ιωνικών πόλεων στην Μικρά Ασία, από τις οποίες κατάγονταν οι πρώτοι «σοφοί» (Θαλής ο Μιλήσιος, Ηράκλειτος ο Εφέσιος και ο Ηρόδοτος από την Αλικαρνασσό). Από τον 5ο αιώνα π.Χ. αρχίζει να ξεχωρίζει η «αττική διάλεκτος» (συγγενής της «ιωνικής διαλέκτου»), η διάλεκτος της σημαντικότερης και ισχυρότερης πόλης της εποχής, της Αθήνας. Σε «αττική διάλεκτο» είναι γραμμένα τα έργα των δραματουργών Αισχύλου, Σοφοκλή, Ευριπίδη, Αριστοφάνη και Μενάνδρου, τα κείμενα του Αθηναίου φιλοσόφου Πλάτωνα, τα ιστορικά έργα του Θουκυδίδη και του Ξενοφώντα, οι λόγοι των δόξωρων Δημοσθένους, Λυσία και Ισοκράτη και πολλά άλλα. (Η «αττική διάλεκτος» ξεχωρίζει, για παρόμοιους λόγους που «ξεχωρίζει» σήμερα η αγγλική γλώσσα). Οι Αθηναίοι τον 5ο αιώνα π.Χ. ήταν οι κυρίαρχοι ενός μεγάλου μέρους του ελληνόφωνου κόσμου. Από τον 4ο π.Χ. αιώνα παρατηρείται εξάπλωση της χρήσης της «αττικής διαλέκτου», παράλληλα με την αυξανόμενη πολιτική επιρροή της Αθήνας.

Η «αττική διάλεκτος», λόγω του γόητρου της, έφτασε ως την αυλή των μακεδόνων βασιλιάδων και έγινε η επίσημη γλώσσα του μακεδονικού βασιλείου από τον Φίλιππο Β'. Η κυριαρχία των Μακεδόνων πάνω στις πόλεις της νότιας Ελλάδας, στα χρόνια του Φιλίππου Β', και στην συνέχεια οι κατακτήσεις του Μ. Αλεξάνδρου μέχρι την Αίγυπτο και την Ινδία, εξάπλωσαν την «αττική διάλεκτο» σε μια τεράστια γεωγραφική έκταση. Έτσι, η «αττική διάλεκτος» έγινε η «κοινή» γλώσσα όλου αυτού του κόσμου, που ήταν είτε ελληνόφωνος (δηλαδή μιλούσε κάποια διάλεκτο της ελληνικής) είτε αλλόγλωσσος αλλά χρειαζόταν να ξέρει την «ισχυρή» γλώσσα της εποχής. Στην «κοινή» γλώσσα είναι γραμμένη (μεταξύ πολλών άλλων) και η Καινή Διαθήκη.

Με βάση την «αττική διάλεκτο» δημιουργήθηκε η «κοινή» (έτσι την ονόμασαν οι ίδιοι οι αρχαίοι). Το γόητρο και η παγκοσμιότητα της «κοινής» οδήγησε σε μαρasmus και εξαφάνισε τις άλλες ελληνικές διαλέκτους. Από την αρχαία αυτή «κοινή» και την διάσπασή της, θα γεννηθούν οι νεότερες ελληνικές διαλέκτοι, οι οποίες, με την σειρά τους, θα επισκιάσουν από την δημιουργία μιας νέας κοινής, της κοινής

ομιλούμενης «Νέας ελληνικής γλώσσας» του 19ου αιώνα.

Οι «νεότερες ελληνικές διαλέκτοι», είναι παραλλαγές της γλώσσας οι οποίες διαφέρουν από την επίσημη γλώσσα μας, σε βαθμό που, σε πολλές περιπτώσεις, να είναι δύσκολη (έως σχεδόν αδύνατη) η κατανόησή τους. Στην κατηγορία αυτή εντάσσονται οι παραλλαγές της «Νέας ελληνικής γλώσσας» όπως η «Ποντιακή», τα «Καππαδοκικά», η «Τσακωνική» (προέρχεται κατευθείαν από την αρχαία «δωρική διάλεκτο»), η «Κυπριακή», η «Κρητική» και οι διαλέκτοι της «Κάτω Ιταλίας». Εκτός από τις «διαλέκτους» υπάρχουν και τα «ιδιώματα». Με τον όρο «ιδίωμα» χαρακτηρίζονται τοπικές (γεωγραφικές) παραλλαγές της γλώσσας, οι οποίες διαφέρουν από την «Νέα ελληνική γλώσσα», όταν οι διαφορές είναι μεν αισθητές αλλά εύκολα κατανοητές. Τα «ιδιώματα», παλαιότερα (έως τον πόλεμο του 1940), ομιλούνταν από το σύνολο των ανθρώπων των τοπικών κοινωνιών, χωρίς όμως να διαθέτουν (γραπτή) λογοτεχνική παράδοση (εκτός από τραγούδια) και η χρήση τους παρέμεινε (σχεδόν) προφορική. Να σημειώσουμε εδώ, ότι ο «προφορικός λόγος» προηγείται και δεν προϋποθέτει τον «γραπτό λόγο».

Σύμφωνα με τον καθηγητή του Πανεπιστημίου Αθηνών και «πατέρα» της ελληνικής γλωσσολογίας Γεώργιο Χατζιδάκι (1848 – 1941), η «Νέα ελληνική γλώσσα» περιλαμβάνει δύο ευρύτερες ζώνες, τα «νότια ιδιώματα» και τα «βόρεια ιδιώματα». Το κριτήριο της κατάταξης ήταν (κυρίως) οι μεταβολές των άτονων φωνηέντων. Μία από τις μεταβολές είναι η «κώφωση».

κώφωση: Ι. (στην ιατρική) είναι «η έλλειψη της ακοής».

ΙΙ. (στην γλωσσολογία) είναι «η αποβολή των άτονων φθόγγων [i] και [u] καθώς και η τροπή των άτονων [e] και [o] σε [i] και [u] αντίστοιχα» (π.χ. το παιδί = του πιδι, το κουτί = του κτί, το χωράφι = του χουράφι, ο λύκος = ου λύκος) και είναι χαρακτηριστικό των «βόρειων ιδιωμάτων» της «Νέας ελληνικής γλώσσας».

Το χωριό μας, η Καλοσκοπή (πρώην Κουκουβίστα), η ευρύτερη περιοχή (Νομός Φωκίδος) και ολόκληρη η Στερεά Ελλάδα (Ρούμελη) βρίσκονται στην ζώνη των «βόρειων ιδιωμάτων» της «Νέας ελληνικής γλώσσας». Ξαναδιαβάστε αυτό το σημείωμα, βάζοντας όμως τον σωστό τίτλο: **«ο παππούς, του χουράφι, του μλάρι κι' του σκλί»**. Με δυο τρεις προσπάθειες, μπορεί να τον προφέρετε (κάπως) σωστά. Προσπαθήστε !... Στις μέρες μας οι νέοι μιλάνε μία, δυο και κάποιοι περισσότερες ξένες γλώσσες. Οι «διαλέκτοι» και τα «ιδιώματα» (ντοπιολαλιές) σιγά σιγά χάνονται. Ας τις διατηρήσουμε τουλάχιστον σαν ανάμνηση. (Πως όμως! Αφού μουλάρι δεν έχω και το χωράφι δεν το δήλωσα. Ευτυχώς έχω τον παππού και λέω να πάρω και σκυλί). Να τονίσουμε εδώ ότι οι άνθρωποι της επαρχίας, τους οποίους συχνά κοροϊδεύουν για την προφορά τους, είναι (κάποιες φορές) πιο κοντά στην αρχαία ελληνική προφορά από ότι οι άνθρωποι της πόλης. Θα κλείσουμε αυτό το σημείωμα, με την επισημάνση του ποιητή Νικηφόρου Βρεττάκου «έπειδή (οι άγγελοι) δεν ξέρουνε γλώσσες. Μιλάνε μεταξύ τους με μουσική», γι' αυτό «... αν τυχόν κάπου ανάμεσα στους γαλάζιους δαδρόμους συναντήσω άγγελους, θα τους μιλήσω ελληνικά».

Μάιος 2021

Έκθεση Ζωγραφικής

Η **Εύη Θεοφανίδου**, φίλη του χωριού μας και δασκάλα των καλλιτεχνικών στα παιδιά του χωριού μας για 10 και πλέον καλοκαίρια στο χωριό μας, παρουσίασε την καινούργια της δουλειά με τίτλο **«BLOOMING TALES»** στην **γκαλερί «7»** από την Τρίτη 31 Μαΐου 2011 μέχρι τις 12 Ιουνίου 2021. Οι τουλίπες είναι η αφορμή για μία διαδρομή που ξεκινά από τη φύση και διατρέχει την ανθρώπινη ύπαρξη. Υπερμεγέθεις, όσο σχεδόν μία ανθρώπινη φιγούρα, αποκτούν τη μοναδικότητα αλλά και την μοναχικότητα της ανθρώπινης ύπαρξης. Η εικαστική απόδοση της έντασης και της καθαρότητας των χρωμάτων τους, της ομορφιάς της φόρμας τους, κυρίως σε χαρτί με χρωματιστά μολύβια και σινική μελάνη, τις μεταμορφώνει σε κάτι πέρα από ένα απλό λουλούδι. Η απεικόνιση της άνθισης ως κορυφαία στιγμή της ζωής είναι μία συνηγορία υπέρ των δυνάμεων της ζωής, οξυγόνο και φως σ' ένα περιβάλλον όλο και πιο ασφυκτικό και σκοτεινό.

Η Εύη Θεοφανίδου σπούδασε ζωγραφική στο τμήμα Εικαστικών και Εφαρμοσμένων Τεχνών του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Συνέχισε τις σπουδές της στη Γαλλία, στη σχολή Καλών Τεχνών του Aix-en-Provence, απ' όπου αποφοίτησε με καθηγητή τον André Valensi και στην Ecole d' Arts Plastiques του Πανεπιστημίου Aix-Marseille I.

Έκθεση Φωτογραφίας

«Νωμᾶν ἄσκοπον ὄμμα»... (Στρέφοντας Ἀσκοπα το Βλέμμα)

Το εργαστήρι Φωτογραφίας **«ΦωτοΠρολετάριοι»**, στο οποίο συμμετέχει και το μέλος μας **Νίκος Δημ. Κόλλιας**, παρουσίασε στο Πολιτιστικό Κέντρο του Δήμου Αθηναίων **«ΜΕΛΙΝΑ ΜΕΡΚΟΥΡΗ»** έκθεση φωτογραφίας, από τις 8 μέχρι τις 15 Ιουνίου 2021. Μέσα από τις διακόσιες φωτογραφίες της έκθεσης ο επισκέπτης αντιλαμβάνεται, ότι η φωτογραφία είναι η τέχνη που έχει την ικανότητα να μιλάει για πράγματα που δεν δείχνει. Πολλές φορές, στην φωτογραφία, μεγαλύτερη σημασία έχουν αυτά που αποκρύπτει.

Νέοι επιστήμονες

Η **Ευριδίκη Πρεμέτη** (εγγονή της Αρχοντούλας Βλάχου – Παπαλιάκου, Αμφικλεία), ολοκλήρωσε τις σπουδές της και έλαβε το πτυχίο της από το Τμήμα Φιλοσοφίας του Πανεπιστημίου Πατρών.

Ο **Κωνσταντίνος Γεωργίου – Μπαράκος** του Νικολάου, ολοκλήρωσε τις σπουδές του στη Σχολή Ναυτικών Δοκίμων και ονομάστηκε Σημαιοφόρος του Πολεμικού Ναυτικού.

**Το Διοικητικό Συμβούλιο
εύχεται στα παιδιά
που συμμετείχαν στις
πανελλαδικές εξετάσεις
του 2021
ΚΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ !**

*Τα Τέχνη της εφημερίδας "Η Κουκουβίστα" από 1975 έως 2015 υπάρχουν σε CD.
Το CD θα το βρείτε στα γραφεία του Συνδέσμου μας.*

Πριν 40 χρόνια

(από τα τεύχη 28 και 29 Μάρτιος – Ιούλιος 1981)

Γιάννη ποιό να σκοτώσουμε από τὰ δυό; Το σκυλί μας ή τη γάτα μας γιά νά γιαιτρέψουμε τὸ γουμάρι;» «Τι λές πατέρα, τὰ δικά μας ζωντανά θά σκοτώσουμε καὶ θ' ἀφήσουμε τὸ γάτο τῆς Σοφιάς ν' ἀλωνίζει ἐρῶ μέσα;» Ἡ Σοφιά ἦταν ἀδελφή τοῦ Γιάννη, καὶ τὸ σπίτι

ὁ γάτος ἀπὸ τὶς ντουφεκιές ὄχι μόνον σώθηκε ἀλλὰ τὴν ἄλλη μέρα κι' ὅλας ἐθεάθη στὰ κεραμίδια ἐρωτοτροπώντας ἐπιδεικτικά μὲ τὴ γάτα τους.

«Ο γάτος της Σοφιάς»

« Μιά άλλη περίπτωση πού ἀφῆσε εποχή ἦταν ο γάτος τῆς Σοφιάς.

Ο γέρο – Γιώργης ο παππούς μου εἶχε ἕνα γάιδαρο πού εἶχε μιά πληγή στὶς πλάτες. Ο γέρος γιὰ νὰ γιαιτρέψει τὸ γάιδαρό του ρώτησε ἕναν κομπογιαννίτη πρακτικό κτηνίατρο, καὶ ο οποίος τὸν συμβούλεψε, νὰ σκοτώσει ἕνα κουτάβι ἢ μιά γάτα κι' ἀφοῦ πολτοποιήσει ἕνα μέρος τοῦ σώματός των νὰ τὸ βάλει ἐπάνω στὴν πληγή του δένοντάς το μ' ἕναν ἐπίδεσμο.

Ἔτσι με τὸ κατάπλασμα αὐτὸ θὰ θεραπευόταν ἀπὸ τὴν πληγή του ο γάιδαρος. Ο γέρος λοιπὸν ζήτησε τὴν γνώμη τοῦ γιού του. «Τι λες Γιάννη ποιό νὰ σκοτώσουμε ἀπὸ τὰ δυό; Το σκυλί μας ἢ τὴ γάτα μας γιὰ νὰ γιαιτρέψουμε τὸ γουμάρι;» «Τι λες πατέρα τὰ δικά μας ζωντανά θὰ σκοτώσουμε καὶ θ' ἀφήσουμε τὸ γάτο τῆς Σοφιάς ν' ἀλωνίζει ἐδῶ μέσα;» Ἡ Σοφιά ἦταν ἀδελφή τοῦ Γιάννη, καὶ τὸ σπίτι τῆς πλησίον στο δικό τους. Ἐμείναν σύμφωνοι νὰ σκοτώσουν τὸ γάτο τῆς Σοφιάς γιὰτὶ μπαίνόβγαίνε στο σπίτι τους καὶ τοὺς ἔκανε ζημιές. Γέμισαν λοιπὸν τὸ δίκαννο με χοντρά σκάγια καὶ ἦταν ἐτοιμοί. Τὸ δειλινὸ ο γάτος φάνηκε νὰ μπαίνει ἀπὸ τὸ φεγγίτη του κατωγιού. Τότε ο γέρος πήγε κι' ἐπίασε τὸ φεγγίτη ἀπλώνοντας τὰ χέρια του, ἐνῶ ο Γιάννης σαν καλὸς σκοπευτὴς σημάδεψε τὸν ἀνυποψίαστο γάτο πού κίνη τὴ στιγμὴ πῆδησε πάνω

Ο ΞΕΝΩΝΑΣ

Αὐτὸ τὸ πρόβλημα πὺ ἀντιμετωπίζει τὸ χωριό μας ἐδῶ καὶ πολὰ χρόνια φαίνεται πὺς πλέον θὰ λυθεῖ ὀριστικά αὐτὴ τὴ φορά. Τὸ Δ.Σ. τοῦ Συνδέσμου μας ἀπὸ τὴν ἀνάληψη τῆς Διοίκησης τῶθεσε σὰν πρωταρχικὸ θέμα γιὰ τὴν πραγματοποιήσή του. Οἱ ἐνέργειές μας ἦταν ἀστοιχότητες. Παραστάσεις σὲ Ὑπουργεῖα, καὶ Ὑπηρεσίες, ὑπομνήματα πρὸς ὅλες τὶς κατευθύνσεις κι ὅλα ἔδιναν μιά ὑπόσχεση. Ἀξίζει νὰ σημειωθεῖ τὸ μεγάλο ἐνδιαφέρον τοῦ συγχωριανοῦ μηχανικοῦ Μπαμπῆ Ἀντωνίου, ὁ ὁποῖος μαζὶ μὲ κλιμάκιο τοῦ Συνδέσμου ἀνέβηκε στὸ χωριὸ καὶ ἔκανε ἔρευνα γιὰ τὸν πὺδ κατάλληλο κῶρο. Προτιμήθηκε τὸ Κοινοτικὸ μέγαρο, γιὰτὶ ἔχει πάρα πολλὰ πλεονεκτήματα. Στὴ συνέχεια ὁ μηχανικός μας ἀφιλοκερδῶς ἐξέπληνσε ἕνα ὡραϊότατο σχέδιο. Μ' ὅλα αὐτὰ οἱ προσπάθειές μας συνεχίστηκαν.

α. ΞΕΝΩΝΑΣ

Ἡδὲ ἀπὸ τὴ Δὺση Γεωργίας τοῦ Νομοῦ Φωκίδος ἀνέθηκε Ἐπιτροπὴ στὸ χωριὸ καὶ ἔκανε αὐτοψία στὸ κῶρο τοῦ Κοινοτικοῦ πάνω ἀπὸ τὸ ὁποῖο θὰ γίνεῖ ὁ ξενώνας. Ὁ ὑπάρχων κῶρος κρίθηκε κατάλληλος ἀπ' ὅλες τὶς πλευρές. συγκεντρώνει δὲ ὅλα τὰ πλεονεκτήματα καὶ ἔχει ὅλες τὶς ὑποδομὲς γιὰ νὰ ὀλοκληρωθεῖ. πρᾶγμα πὺ δὲν ὑπάρχει σ' ἄλλα χωριά. Ἔτσι ἡ Ἐπιτροπὴ ὑποσχέθηκε νὰ προωθήσῃ τὸ θέμα μιά καὶ ὅλα σχεδὸν εἶναι ἑτοιμα.

στο βαρέλι τοῦ κρασιού. Κι' ο Γιάννης με τὸν πρῶτο πυροβολισμό ἀντὶ νὰ σκοτώσει τὸ γάτο κτύπησε τὸ βαρέλι. Οἱ δόγες τοῦ μῆγκαν μέσα καὶ τὸ κρασί ἀρχισε νὰ τρέχει ποτάμι. Ο γάτος εξαγριωμένος καὶ κατατρομαγμένος μ' ἕνα σάλτο πῆδησε στὸ κεφάλι τοῦ γέρου πατέρα του πού βρισκόταν μπροστὰ στὸ φεγγίτη καὶ τὸν ἐμπόδιζε νὰ βγεῖ ἔξω. Παρ' ὅλες τὶς φωνές τοῦ γέροντα ἀκολούθησε καὶ δευτέρη ἀστοχὴ ντουφεκιά, κι' ο θρυλικὸς γάτος ξεματιάζοντάς τὸν κυριολεκτικά με τὰ νύχια τοῦ ὄρμησε νιαουρίζοντας ἔξω. Ο γέρος γλίστρησε στὸ πλημμυρισμένο ἀπὸ τὸ κρασί κατῶγι καὶ σωριάστηκε κάτω αἰμόφυρτος ἀπὸ τὰ τραύματα πού του ἐπροξένησε ὁ πανικόβλητος γάτος. Μεγάλῃ ἡ ζημιὰ ἀπὸ τὸ χυμένο κρασί πὺ σχημάτισε λίμνη στὸ κατῶγι.

Τὸ γαϊδούρι ἀπὸ τὴν πληγή τοῦ ἐψόφησε, ἐνῶ ο γάτος ἀπὸ τὶς ντουφεκιές ὄχι μόνον σώθηκε ἀλλὰ τὴν ἄλλη μέρα κι' ὅλας ἐθεάθη στὰ κεραμίδια ἐρωτοτροπώντας ἐπιδεικτικά με τὴ γάτα τους.»

(Τμήμα ἀπὸ τὸ ἀρθρο «Τὸ τελευταῖο Αλώνισμα»)

Τεύχος 29

τοῦ Φάνη Λευκαδίτη

40 Χρόνια μετὰ ο «ΞΕΝΩΝΑΣ» δὲν ἔγινε . . . ἀλλὰ τὸ «Ὀνειρο» ἔγινε πραγματικότητα, καὶ συστεγάζεται, (ἀπὸ τὸ 2002) στὸ κτίριο τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου, με τὸ «Πολιτιστικὸ Κέντρο Καλοσκοπῆς»

Από την Κοινωνική μας Ζωή

ΓΑΜΟΙ

Στις 20 Ιουνίου 2021, ο Βασίλης Κυριάκης του Παναγιώτη και η Αγγελική Μάρκου τέλεσαν το γάμο τους στον Ι. Ν. Τιμί-ου Σταυρού Ραφήνας παρουσία στενών συγγενών και φίλων.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Στις 30 Απριλίου 2021, ο Αριστοτέλης Ζησίμου και η Σοφία Τσιροπούλα απέκτησαν το πρώτο τους παιδί, που είναι κορίτσι.

ΘΑΝΑΤΟΙ

**Καλόγηρος Αργύρης
(1920 – 2021)**

Έφυγε από κοντά μας στις 6 Απριλίου 2021, ο αγαπημένος μας πατέρας και παππούς Αργύρης Καλόγηρος, σε ηλικία 101 χρόνων!...

Παιδί πολυμελούς οικογένειας, με καταγωγή από την Αλεξανδρούπολη του Έβρου, έζησε τα παιδικά και νεανικά του χρόνια στην πατρίδα του, όπου και τελείωσε το γυμνάσιο συνδυάζοντας σπουδές, εργασία, αλλά και την ενασχόληση με τον αθλητισμό στον οποίο και διακρίθηκε. Στη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, η οικογένειά του, εξαναγκασμένη από τις διώξεις που μεθόδευσαν στον Έβρο οι βουλγαρικές αρχές κατοχής, βρίσκει καταφύγιο στην περιοχή της βόρειας Εύβοιας. Ο ίδιος, προσχωρώντας στην Αντίσταση, δούλευε στη Διαφυγή, βοηθώντας Έλληνες

και σύμμαχους στρατιωτικούς να καταφύγουν στη Μέση Ανατολή.

Στα δύσκολα χρόνια που ακολούθησαν την απελευθέρωση, εγκαθίσταται στην Αθήνα όπου και δοκιμάζει τα πρώτα επαγγελματικά του βήματα στο χώρο του εμπορίου, ενώ παράλληλα νυμφεύεται τη σύντροφο της ζωής του Παναγιώτα (Νότα), κόρη του Γιώργου Λευκαδίτη (Μούτα), με την οποία αποκτά και δύο παιδιά, τον Γιάννη και το Γιώργο.

Από πολύ νωρίς γνωρίζει την Καλοσκοπή, το χωριό καταγωγής της συζύγου του, το επισκέπτεται με την οικογένειά του κάθε χρόνο, δένεται με τους ανθρώπους του, αλλά και με τον τόπο. Ανθρωπος της δράσης και της προσφοράς στο σύνολο, δραστηριοποιείται στα πλαίσια της μικρής αυτής κοινωνίας, συμμετέχοντας σε κάθε μορφή συλλογικής δράσης και εθελοντικής προσφοράς. Πρωτοστατεί στην ίδρυση του Αθλητικού Ομίλου Καλοσκοπής «Άγγελος Σίμος», αγωνίζεται με τους συνεργάτες του για την δημιουργία γηπέδου μπάσκετ και αθλοπαιδιών στο χωριό, ενθαρρύνει τα μικρά παιδιά να συμμετέχουν στον ετήσιο ανώμαλο δρόμο, να ασχολούνται με τον αθλητισμό.

Η αγάπη και το ενδιαφέρον για το χωριό και τους ανθρώπους του γλύκαινε την καθημερινότητά του ακόμη και στις δύσκολες μέρες των τελευταίων χρόνων που ο ίδιος αδυνατούσε πλέον να το επισκεφτεί. Μπορεί για μας τους οικείους του να είναι μεγάλο και δυσαναπλήρωτο το κενό που άφησε φεύγοντας, γέμισε όμως τη ζωή μας με τον συνεχή αγώνα και την αγάπη του για ζωή και αξίες, μα πάνω απ' όλα για το χωριό μας, την Καλοσκοπή.

Στο καλό, αγαπημένε μας! Θα είσαι πάντοτε μαζί μας, στις καρδιές μας, αλλά και σ' όλα αυτά που αγάπησες και πόνεσες!...

Γιάννης Καλόγηρος

**Παντελάκης Δημήτρης
(1972 – 2021)**

Στις 8 Μαΐου 2021 έφυγε από τη ζωή ο Δημήτρης Παντελάκης, το μικρότερο θύμα της πανδημίας του κορωνοϊού του χωριού μας. Απροσδόκητος και ξαφνικός ο θάνατός του, μετά από σύντομη αλλά άνιση μάχη τριών ημερών με τον νέο κορωνοϊό. Όμως το απροσδόκητο καιροφυλακτεί πάντα στην ζωή μας, ο Μολώχ της πανδημίας θέλει θύματα παντού!...

Ο δύσκολος αποχαιρετισμός έγινε την Παρασκευή 14 Μαΐου στο κοιμητήριο του Βύρωνα, ένας αποχαιρετισμός που όσοι παρευρέθηκαν αδυνατούσαν να το πιστέψουν.

Πίος του Σωτήρη και της Μαρίας Παντελάκη γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Αθήνα, όμως από μικρός, όλα τα καλοκαίρια τα περνούσε στο χωριό μαζί με τον παππού και τη γιαγιά του, Κώστα και Γιαννούλα Κοτσάκη. Πάντα χαρούμενος, κοινωνικός και φιλικός άνθρωπος, αγαπήθηκε και εκτιμήθηκε από όλους τους συγχωριανούς μας. Εργάστηκε από μικρή ηλικία και για είκοσι εννέα ολόκληρα χρόνια σε ναυτιλιακή εταιρεία, επιδεικνύοντας και σε αυτό τον χώρο τις αρετές του. Παντρεύτηκε την Ελένη Μιναριντζόγλου και απέκτησε δύο τέκνα, τα οποία θα μεγαλώσουν χωρίς την αγάπη και τη στοργή του πατέρα τους.

Καλό σου ταξίδι Δημήτρη.
Η οικογένειά σου

Μπάμπης Κ. Αντωνίου

Αγάπησε και πρόσφερε στο χωριό του...

Ένα ανοιξιάτικο βράδυ του 2010, μου λέει ο Μπάμπης: Ξαδέλφη, τώρα μαζί με την Μαρίκα μου, θέλουμε να κάνουμε κάτι στο χωριό στην μνήμη των γονιών μας, αλλά να είναι κάτι πολύ χρήσιμο. Σκέψου και αποφασίζουμε. Και έγινε η αξιοποίηση της κάτω αίθουσας του πολιτιστικού κέντρου. Μία αίθουσα για όλους, μικρούς και μεγάλους, κοινότητα και σύλλογο. Εδώ έγιναν συνεστιάσεις, προβολές ταινιών και το σπουδαιότερο, χώρος αντάμωσης των παιδιών μας για παιχνίδι και κουβεντούλα που τόσο την αποζητούν. Την εγκαινιάσαμε λιτά, χωρίς τυμπανοκρουσίες και βαρελότα στις 31/10/2010 όπως ήθελε ο δωρητής μας.

Ο Μπάμπης Αντωνίου του Κωνσταντίου και της Κλειούς, ένας άνθρωπος με κύρος, αξιοπρέπεια, σεβάσμιος, άριστος οικογενειάρχης και λάτρης του τόπου καταγωγής του, έφυγε για το μακρινό ταξίδι στις 15-12-2020. Βύθισε σε βαρύ πένθος τη λατρεμένη του σύζυγο Μαρίκα, τα παιδιά του, τα αδελφά του και όλους εμάς τους συγγενείς και φίλους που τον λατρεύαμε.

Για μένα προσωπικά, ήταν δάσκαλός μου, ο σύμβουλός μου και ο λατρεμένος μου Μπαμπίνος!

Καλό παράδεισο αγαπημένε μου.

Βούλα Αντωνίου Γρηγοροπούλου

ΘΕΡΜΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Προκειμένου να συμπεριλαμβανουμε στην εφημερίδα μας όλες τις κοινωνικές ειδήσεις (βαπτίσεις, αρραβώνες, γάμους, πένθη, επιτυχίες, δωρεές κ.ά), παρακαλούμε να μας ενημερώνετε, γιατί είναι αδύνατο να τις γνωρίζουμε με λεπτομέρειες. Σήμερα αποτελούν ειδήση, μελλοντικά όμως όλα τα συμβάντα που καταχωρούνται στην «ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ» θα αποτελέσουν την ιστορία του χωριού μας, χρήσιμη στις επερχόμενες γενιές.

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΜΑΣ ΞΕΧΝΟΥΝ

No	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ – ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑ	ΠΟΣΟ	No	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ – ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑ	ΠΟΣΟ
16	Σιαφάκα Ελένη στη μνήμη του Νικολάου Ευθ. Πριόβολου.	100	53	Μώρης Γεώργιος του Κωνσταντίνου.	20
17	Βλάχου Αργυρώ στη μνήμη του πατέρα της Αθανασίου Βλάχου.	20	54	Κολλύρης Σταύρος του Ιωάννη.	20
18	Χαμηλού Άντα του Δημητρίου.	20	55	Πολυχρονιάδης Στέλιος του Μενέλαου.	20
19	Χαμηλός Δημήτριος του Κωνσταντίνου και της Τριάδας.	50	56	Λευκαδίτης Παναγιώτης του Γεωργίου και Λευκαδίτη Αικατερίνη.	60
20	Αλκαλάι Κάρολος στη μνήμη της συζύγου του Σίσσης Γιαννόπουλου και των Χαράλαμπου και Αθηνάς Κόλλια.	100	57	Κολλύρης Γεώργιος του Ιωάννη.	50
21	Χριστίδης Παύλος του Χαράλαμπου στη μνήμη του αδελφού του Γιώργου Χριστίδη.	200	58	Παπακώστα – Πατέλη Φοίβη του Ευθυμίου.	50
22	Γρηγοροπούλου Ιωάννα του Βασιλείου.	30	59	Τσόχλα Ασημίνα του Δημητρίου.	50
23	Κατάθεση χωρίς Ονοματεπώνυμο στις 10 Μαΐου 2021 για ενίσχυση της εφημερίδας.	50	60	Γρατσία Νάντια του Σπύρου.	20
24	Παπαγεωργίου Χρήστος.	50	61	Καραντάσιος Κωνσταντίνος του Νικολάου.	20
25	Τούλας Παναγιώτης και Γουριώτη Έφη για το μονοπάτι του Κεφαλόβρυσου.	30	62	Σεφερλή Νότα του Νικολάου.	50
26	Έσοδα Λαογραφικής Έκθεσης (από διάθεση ειδών λαϊκής τέχνης).	100	63	Σαριτζόγλου Στέλλα του Θεοφάνη στη μνήμη Κωνσταντίνου και Δήμητρας Μώρη.	50
27	Σταθοπούλου - Ποδάρια Ευθυμία.	20	64	Σαριτζόγλου Θεοφάνης και Ανθούλα στη μνήμη Κωνσταντίνου και Δήμητρας Μώρη.	50
28	Γρηγοροπούλου Βούλα του Δημητρίου στη μνήμη του Μπάμπη Αντωνίου.	20	65	Σαριτζόγλου Κωνσταντίνος του Θεοφάνη στη μνήμη Κωνσταντίνου και Δήμητρας Μώρη.	20
29	Κόλλιας Γεώργιος του Δημητρίου.	50	66	Χριστοδούλου Μαρία συζ. Παναγιώτη στη μνήμη του Αργύρη Καλόγηρου.	20
30	Τζαβαλάς Χρήστος του Γεωργίου	30	67	Χαραλάμπους Βούλα του Γεωργίου.	20
31	Χαμηλού Ευτυχία του Βασιλείου.	20	68	Χαραλάμπους Ευθύμιος του Γεωργίου.	20
32	Στοιγάννη Ελένη στη μνήμη του πατέρα της Ηλία Βλάχου.	20	69	Καλόγηρου Αναστασία του Ιωάννη.	10
33	Θεοχάρης Γεώργιος του Δημητρίου.	50	70	Καλόγηρος Ιωάννης του Αργύρη.	20
34	Βαρελά Κωνσταντίνα του Γεωργίου στη μνήμη της γιαγιάς της Κωνσταντίνας Βαρελά – Αλεξίου.	20	71	Γαβρά Κασσιανή του Ανδρέα.	20
35	Καίλη Ευαγγελία του Ευθυμίου.	20	72	Κυριαζής Νικόλαος του Βασιλείου.	20
36	Χριστοδούλου Γιώτα του Παναγιώτη στη μνήμη του Κωνσταντίνου Ματθαίου.	20	73	Μουστάκα Παρασκευή συζ. Δημητρίου.	20
37	Θεοχάρη Ελένη του Δημητρίου.	20	74	Μουστάκας Γεώργιος του Δημητρίου.	20
38	Ράπτης Δημήτριος του Ευσταθίου.	50	75	Τσόχλα – Παπαδοπούλου Γιώτα του Τριαντάφυλλου.	50
39	Ράπτης Ιωάννης του Ευσταθίου.	20	76	Παπαδόπουλος Γεώργιος του Ιωάννη.	20
40	Τσιαμπάς Αθανάσιος του Δημητρίου.	20	77	Παπαδόπουλος Τριαντάφυλλος του Ιωάννη.	20
41	Τσιαμπά – Ραπτοπούλου Μαρία.	20	78	Βασιλείου Αθηνά του Βασίλη.	20
42	Θειακού Βασιλική του Αντωνίου.	20	79	Ναθαναήλ – Βλάχου Ρίτσα του Παναγιώτη.	20
43	Θειακός Αντώνης.	20	80	Τσιριμώνας Κωνσταντίνος και Ευαγγελία.	30
44	Καραγιάννης Νικόλαος του Πέτρου.	30	81	Τσολάνα – Δανιήλ Γεωργία του Τριαντάφυλλου.	50
45	Κανατά – Καραγιάννη Πόλυ του Νικολάου.	30	82	Μαντζιού Μαίρη του Αθανασίου.	50
46	Καραγιάννη Ελένη του Νικολάου.	20	83	Ματθαίου Ευθύμιος του Χαράλαμπου.	50
47	Βλάχος Ιωάννης του Νικολάου.	20	84	Οικογένεια Μπάνου Ευθυμίας στη μνήμη του Κωνσταντίνου Ματθαίου.	100
48	Βλάχου Χρύσα συζ. του Λουκά.	10	85	Χριστοδούλου Γεώργιος και Γεωργοπούλου Ζαχαρούλα.	40
49	Αντωνίου Νικόλαος του Δημητρίου.	20	86	Κορνάκος Αλέξης του Δημητρίου.	20
50	Μπουγά – Πριοβόλου Μαρία του Λουκά.	20	87	Σουλιώτη Ελένη του Δημητρίου.	20
51	Πριόβολος Αριστείδης του Λουκά.	30	88	Τούμπας Ιωάννης του Κωνσταντίνου και της Κικής.	20
52	Γεωργίου Ιωάννης το Νικολάου.	20	89	Έσοδα Λαογραφικής Έκθεσης (από διάθεση ειδών λαϊκής τέχνης).	25
			90	Ζούγρος Νικηφόρος και Ευθυμία (Έφη) στη μνήμη του εξαδέλφου τους Νικολάου Πριόβολου του Λουκά.	50
			91	Βλάχου – Νταλίπη Αθηνά.	50
			92	Βλάχου Αικατερίνη συζ. Κωνσταντίνου.	20

Για την διευκόλυνσή σας στην κατάθεση των συνδρομών μπορείτε να χρησιμοποιείτε

τον ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟ του Συνδέσμου στην **EUROBANK** με αριθμό **0026.0408.83.0200334049**

& **IBAN GR3602604080000830200334049** στο όνομα, **ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ «Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ»**.

Παρακαλούνται τα μέλη μας, που καταθέτουν συνδρομή με e-banking, να αναγράφουν στην κατάθεση Επώνυμο, Όνομα και όνομα πατρός, ενώ τον σκοπό της κατάθεσης, επειδή στο σύστημα δεν εμφανίζεται όλη η αιτιολογία, να μας τον στέλνουν με email ή να ενημερώνουν τηλεφωνικά κάποιο από τα μέλη του Δ.Σ.

παλαιά φωτογραφία

Φώτο: από το αρχείο της Αικατερίνης Βλάχου
Ο Κώστας Βλάχος και ο Τάκης Μώρης
τη δεκαετία του 1970, στο δρόμο προς
την Αγία Τριάδα, περπατώντας στις στρουγγές τους.

Εθελοντική Αιμοδοσία στην Καλοσκοπή

12 Αυγούστου 2021

ώρα 10:00 στο προαύλιο του Κοινοτικού Καταστήματος